

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง การศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย นายสมพงศ์ เสือเผ่า

ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.มงคล หวังสฤติย์วงศ์)

17 พฤษภาคม 2550

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร)

กรรมการ

(อาจารย์เสมอ เรืองนันต์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมปอง มากแจ้ง)

การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

นายสมพงศ์ เสือเผ่า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2549
ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ : นายสมพงศ์ เสือเผ่า
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
 ในเขตกรุงเทพมหานคร
 สาขาวิชา : บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร
 อาจารย์เสมอ เรืองนันต์
 ปีการศึกษา : 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และจำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารจำนวน 97 คน และครูผู้สอนจำนวน 291 คน ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตารางสุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan และใช้วิธีการเทียบสัดส่วนกับขนาดของประชากร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ แจกแบบสอบถามและรับกลับด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ในส่วนของผู้บริหารจำนวน 82 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.54 และครูผู้สอนจำนวน 239 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.13 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ANOVA และเปรียบเทียบรายคู่ใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window PC Version 13

ผลจากการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน สำหรับครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการวัดและประเมินผล

พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 135 หน้า)

คำสำคัญ : สภาพการบริหารงานวิชาการ, ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ,
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

Name : Mr.Sompong Suatou
Thesis Title : A Study of Conditions and Needs for Academic Management
Development of Private Vocational Schools Offering Industrial
Technology Courses in Bangkok Metropolis
Major Field : Vocational and Technical Education Management
King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
Thesis Advisors : Assistant Professor Dr.Pirote Stirayakorn
Mr.Samer Roenganan
Academic Year : 2006

Abstract

The purposes of this study were to investigate the conditions of and the administrators' and teachers' needs for academic management development and to compare their opinions towards those conditions and needs. The informants of this study were 97 administrators 291 teachers from private vocational schools offering industrial technology courses in Bangkok Metropolis. Krejcie and Morgan sampling table was used to obtain the informant group. Questionnaires were used to collect the data. The questionnaires were sent to the respondents by the researcher himself as well as by post. Eighty-two (84.54%) complete questionnaires were returned by the administrators and 239 (82.13%) by the teachers. Percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, ANOVA, and Scheffe were used to analyze the data via SPSS for window PC Version 13 software.

It was found that, according to the administrators, two aspects of academic management were put into practice at a high level; organizing learning and teaching activities, and measurement and evaluation while other aspects were seen as being practiced at a moderate level. Regarding the needs for academic management development, the administrators agreed with every aspect at a high level. As for the teachers, they thought that every aspect of academic management was put into practice at a moderate level while their need in every aspect was at a high level

The comparison of the administrators' and the teachers' opinions towards the conditions of academic management in private vocational schools revealed no differences in five aspects; namely, application of curriculum, organization of learning and teaching activities, human resource development, teaching media, and extra-

curriculum activities. However, for the aspect related to measurement and evaluation, the administrators and the teachers viewed them differently. The difference found was at the statistical significance level of .05. No differences were found in opinions towards needs for academic management development.

When sizes of the schools were taken into consideration, it was found that opinions towards the conditions and the needs for academic management development of the administrators and teachers from different sizes of schools were different at the statistical significance level of .05.

(Total 135 pages)

Keywords: Academic Management Conditions, Needs for Academic Management Development, Private Technical Schools

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์เสมอ เรืองนันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาชี้แนะและให้แนวทางในการดำเนินการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.สบสันต์ อุตกฤษฎ์ ดร.พรเลิศ แสงกวีเลิศ ดร.ณัฐสรณ์ ลีศิริเสริญ อาจารย์มนตรี พรหมเพชร และอาจารย์วิทยา ดีวุ่น ที่ให้ความกรุณาในการประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ จึงขอขอบคุณอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนทั้ง 18 แห่ง ตลอดจนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และความสะดวกในการติดต่อประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลตอบแบบสอบถาม สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

สมพงศ์ เสือเผ่า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	4
1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น	5
1.8 ประโยชน์ของการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความหมายและความสำคัญของการอาชีวศึกษา	7
2.2 การจัดการศึกษาของเอกชนด้านอาชีวศึกษา	10
2.3 การบริหารงานวิชาการ	12
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	37
4.2 ผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร	62
4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขต กรุงเทพมหานครจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	63
4.5 ความคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร	66
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
5.1 สรุปผลการวิจัย	69
5.2 อภิปรายผล	73
5.3 ข้อเสนอแนะ	78
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก ก	83
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	84
หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ	85
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	90
ภาคผนวก ข	109
ตัวอย่างแบบสอบถาม	110
ภาคผนวก ค	119
ตารางภาคผนวก	120
ประวัติผู้วิจัย	135

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน	33
4-1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	62
4-2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการ พัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน	63
4-3 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	64
4-4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	64
4-5 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	65
4-6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	65
ค-1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา	122
ค-2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน	122
ค-3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่	122
ค-4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาด ของโรงเรียน	123
ค-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการใช้หลักสูตร	123
ค-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหาร งานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการจัดการเรียนการสอน	124
ค-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหาร งานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการพัฒนาบุคลากร	125
ค-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหาร งานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการสื่อสารการสอน	126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ค-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	127
ค-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการวัดและประเมินผล	128
ค-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการใช้หลักสูตร	129
ค-12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการจัดการเรียนการสอน	130
ค-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการพัฒนาบุคลากร	131
ค-14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการสื่อการสอน	132
ค-15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	133
ค-16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการวัดและประเมินผล	134
ค-17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นภาพรวมของผู้บริหารที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละด้าน	135
ค-18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นภาพรวมของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละด้าน	135
ค-19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพ และความต้องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	135

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4-1 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา	37
4-2 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	38
4-3 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่	38
4-4 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	39
4-5 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการใช้หลักสูตร	40
4-6 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการจัดการเรียนการสอน	41
4-7 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการพัฒนาบุคลากร	43
4-8 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านสื่อการสอน	45
4-9 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	47
4-10 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการวัดและประเมินผล	48
4-11 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการใช้หลักสูตร	50
4-12 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการจัดการเรียนการสอน	51
4-13 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการพัฒนาบุคลากร	53
4-14 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านสื่อการสอน	55
4-15 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	57
4-16 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการวัดและประเมินผล	59

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-17 ค่าเฉลี่ยโดยรวมของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร	60
4-18 ค่าเฉลี่ยโดยรวมของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน	61

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรในสังคม เพราะการศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะ และเจตคติ ให้คนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ตนมีอยู่ แล้วนำความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อเสริมสร้างชีวิต และสังคมให้ดีขึ้น และการจัดการด้านอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่มีบทบาทและความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการจัดเตรียมบุคคลให้มีอาชีพ ดังนั้นการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการ ศึกษาวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคน การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศตลอดจนความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และแนวนโยบายของรัฐในการจัดการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีสถาบันอาชีวศึกษาทำหน้าที่จัดการศึกษาและฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพ โดยได้เปิดหลักสูตรการสอน ซึ่งประกอบด้วยประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม คหกรรม เกษตรกรรม ประมง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อผลิตกำลังคนให้ทันกับความต้องการของตลาดแรงงาน และพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีในทุกสาขาวิชาชีพให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ (จรรยาพร, 2544 : 5) ดังนั้นการจัดการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีการพัฒนาด้านทักษะคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยมุ่งผลิตคนออกไปพัฒนาประเทศและสามารถประกอบอาชีพได้โดยตรง

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานหนึ่ง ที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ปัจจุบันมีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ จำนวน 401 แห่ง จากการดำเนินกิจการของโรงเรียนเอกชนนั้น จะต้องมุ่งเน้นที่คุณภาพเป็นหลัก นั่นคือจะต้อง จัดกิจกรรม การเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของผู้รับบริการ คือ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน (สมศักดิ์, 2541 : 15) ด้วยเหตุนี้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จึงต้องได้รับการประเมินคุณภาพเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จากการศึกษาข้อมูลโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอน ในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 18 แห่ง ที่ได้ผ่านการรับรอง

มาตรฐานการศึกษาในรอบแรกพบว่า มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารใช้พัฒนาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนซึ่งสามารถรวบรวม และสรุปผลเรียงตามลำดับได้ดังนี้ (www.onesqa.or.th)

1. ควรจัดทำข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา
2. ควรพัฒนาและปรับปรุงศูนย์วิทยบริการให้เป็นแหล่งการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยและผลงานวิชาการ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
5. สถานศึกษาควรจัดหาและพัฒนาสื่อการสอนให้มีจำนวนเพียงพอและทันสมัย
6. วางแผนการพัฒนาบุคลากร และสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
7. ควรมีการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการเรียนการสอน
8. สถานศึกษาควรจัดทำโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชน
9. ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้เข้ารับการอบรม และจัดทำกรวิจัยในชั้นเรียน
10. ควรจัดหาหนังสือ และตำราทางวิชาชีพไว้ในห้องสมุดให้มากขึ้น
11. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมนักเรียนและโครงการต่างๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
12. ควรจัดให้มีการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จากข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนยังประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งในส่วนของการจัดทำข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ การปรับปรุงศูนย์วิทยบริการ การพัฒนาสื่อการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียน การวางแผน การพัฒนาบุคลากร ตลอดจนการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยและผลงานวิชาการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหาร และครูที่จะต้องร่วมกันดำเนินการพัฒนา และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการอาชีวศึกษาต่อไป

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จึงสนใจที่จะศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดและประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อให้หน่วยงานตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.3.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.4.1.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอน

1.4.1.2 ขนาดของโรงเรียน โดยแบ่งเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

1.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านสื่อการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ในการศึกษาวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1.5.1.1 ด้านการใช้หลักสูตร
- 1.5.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.5.1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร
- 1.5.1.4 ด้านสื่อการสอน
- 1.5.1.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 1.5.1.6 ด้านการวัดและประเมินผล

1.5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 18 แห่ง

1.5.3 ระยะเวลาดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2/2549

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ระดับการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านสื่อ การสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล

1.6.2 ความต้องการพัฒนา หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านสื่อการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล

1.6.3 การใช้หลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร การวางแผน หลักสูตร การบริหารหลักสูตร การประเมินผลและการปรับปรุงเพื่อให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ

1.6.4 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดรายวิชา แผนการเรียน ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดประสบการณ์วิชาชีพให้กับผู้เรียน

1.6.5 การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การวางแผน การจัดการฝึกอบรม การประชุมสัมมนา การส่งเสริมการศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน การนิเทศการสอน และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน

1.6.6 สื่อการสอน หมายถึง สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เอกสาร หนังสือ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.6.7 กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่เสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขโดยคำนึงถึงความถนัดของผู้เรียน

1.6.8 การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ วิธีการวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการเรียนการสอน

1.6.9 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

1.6.10 ครู หมายถึง ครู-อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร

1.6.11 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าหมวดวิชา และหัวหน้าแผนก

1.6.12 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 590 คน

1.6.13 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 591-1,180 คน

1.6.14 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,180 คน

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อตกลงเบื้องต้น เพศ และวุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีผลต่อความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

1.8 ประโยชน์ของการวิจัย

1.8.1 ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสามารถนำผลการวิจัย ไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.8.2 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สามารถนำผลการวิจัย ไปใช้ในการกำหนดนโยบายการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หัวข้อซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของการอาชีวศึกษา
- 2.2 การจัดการศึกษาของเอกชนด้านอาชีวศึกษา
- 2.3 การบริหารงานวิชาการ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและความสำคัญของการอาชีวศึกษา

2.1.1 ความหมายของการอาชีวศึกษา

วิรัช (2538 : 49-50) กล่าวว่า อาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทและมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการศึกษาที่จัดไว้เพื่อเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคตและเพื่อช่วยให้ผู้มีอาชีพอยู่แล้ว มีความก้าวหน้าในอาชีพของตน เมื่อประชาชนมีอาชีพที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง และประเทศชาติแล้วย่อมจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ

ทัศน (2542 : 53) กล่าวว่า การอาชีวศึกษาจะเกี่ยวข้องกับการศึกษาและฝึกอบรมในด้านอาชีพในระดับต่างๆ เพื่อให้ไปประกอบอาชีพหรือไปทำงานตามที่ต้องการได้ เป้าหมายที่สำคัญอยู่ที่มีงานทำ มีรายได้ ดังนั้นในกระบวนการบริหารจัดการจะเน้นในเรื่องการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อสามารถทำงานได้ทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา

ปรียาพร (2542 : 14) กล่าวว่า 1) การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ที่ช่วยให้บุคคลได้ค้นพบความสามารถของตนเอง เพื่อใช้ในการทำงาน และประกอบอาชีพ 2) การมุ่งผลิตกำลังคนด้านเทคนิคศึกษามีคุณภาพที่จะเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ชาติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 4) ได้ให้ความหมายว่า “การอาชีวศึกษา” เป็นกระบวนการทางการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อเตรียมกำลังคนในสายวิชาชีพทุกระดับ ตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติทางอาชีพอย่างมีคุณภาพ เพื่อเข้าสู่อาชีพต่างๆ ทั้งงานในระบบการจ้างงาน และอาชีพอิสระ

กู๊ด (Good. 1973 : 603) ได้ให้คำจำกัดความไว้ในพจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษาว่า “การอาชีวศึกษา หมายถึง 1) การจัดการศึกษาทางด้านอาชีพในระดับต่ำกว่าวิทยาลัย หรือระดับมหาวิทยาลัย (Junior College) คือตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นต้นไป จนถึงระดับอุดมศึกษาขั้นต้น (ระดับอนุปริญญา) 2) การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมผู้เรียนที่ยังไม่มี อาชีพให้มีความอาชีพได้อย่างหนึ่ง (Single Trade) 3) การจัดการศึกษาเพื่อยกระดับฝีมือ งานหรือการผลิตเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถให้สูงขึ้นตลอดจนการเพิ่มรายได้ และความเจริญก้าวหน้าในงานอาชีพ”

จากความหมายของการอาชีวศึกษาแต่ละท่านได้ให้ความหมายพอสรุปได้ว่า

การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาที่มุ่งผลิตผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และมีทักษะ ในการปฏิบัติงานเพื่อเตรียมเข้าสู่อาชีพตามที่ผู้เรียนต้องการ โดยให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานรวมถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นกำลังและอนาคตของประเทศชาติ อันนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าต่อไป

2.1.2 หลักการของการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนในสายวิชาชีพที่จะต้อง มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมี การจัดสรรโอกาสในด้านการศึกษาเพื่ออาชีพให้ได้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพให้บุคคลมีความรู้ ทักษะวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทางด้านคุณภาพมาตรฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อการทำงานอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2543 : 2) การจัดการอาชีวศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีแนวทางการจัดการอาชีวศึกษา ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 8)

1. เป็นการจัดการศึกษาที่ยึดประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน สายวิชาชีพ สามารถศึกษาต่อระดับสูงได้เต็มตามศักยภาพและความเอาใจใส่ และเปิดโอกาส ให้บุคคลในวัยทำงาน สามารถกลับเข้ารับการศึกษาและความถนัดของผู้เรียน

2. การจัดการเรียนการสอน ต้องเน้นการจัดสัดส่วนระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ ที่หลากหลายตามลักษณะสาขาวิชาชีพ ระดับการศึกษาและความถนัดของผู้เรียน

3. เนื้อหาสาระของการอาชีวศึกษาเป็นไป เพื่อก้าวหน้าต่อวิทยาการสมัยใหม่ในการเพิ่ม ผลิต การรักษาสภาพแวดล้อม การสืบสาน และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

4. การอาชีวศึกษาต้องมีการหล่อหลอมในบุคคลตั้งแต่วัยเยาวชน เพื่อสร้างจิตสำนึก เกี่ยวกับการทำงาน การสำรวจ ความสนใจและความถนัดของตนเอง การรับการศึกษาวิชาชีพ เบื้องต้น การศึกษาวิชาชีพเฉพาะสาขาจนถึงการศึกษาวิชาชีพขั้นสูง การดำเนินการดังกล่าว ต้องดำเนินการต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับอาชีวศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา สายอาชีพ

อาชีวศึกษา และสายเทคโนโลยี โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และมีระบบการแนะแนวให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

5. มีการวัดและประเมินผล ที่เน้นความสามารถในการประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติหรือการวัดทักษะเชิงปฏิบัติมากกว่าการทดสอบความรู้ทางทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

6. มีการวิจัยและพัฒนาทางอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างงานอาชีพ

2.1.3 จุดหมายของการอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษามีจุดหมายที่สำคัญสามารถสรุปได้ 9 ประการ ดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546 : 2)

2.1.3.1 เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.1.3.2 เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ

2.1.3.3 เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่างๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

2.1.3.4 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองหรือการเรียนวิชาชีพ

2.1.3.5 เพื่อให้มีปัญญาใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการการตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเองประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.1.3.6 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้นๆ

2.1.3.7 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

2.1.3.8 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศโดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการผลิตและให้บริการ

2.1.3.9 เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2 การจัดการศึกษาของเอกชน

การจัดการศึกษาในประเทศไทยถือว่าเป็นภาระหน้าที่ของรัฐโดยตรง แต่ในอดีตที่ผ่านมา รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล การศึกษาเอกชนจึงมีบทบาทสำคัญที่ได้สร้างสรรค์และพัฒนาประชากรให้มีความรู้ ความสามารถ ผลผลิตที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนจำนวนมาก ที่กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติตลอดมา

2.2.1 ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน

การจัดการศึกษาเอกชนคำนึงถึงความสอดคล้องในการจัดการศึกษา กองนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้ระบุถึงนโยบายของรัฐต่อการจัดการศึกษาเอกชน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, ม.ป.ป. : 3-5)

ระยะที่ 1 ความเป็นอิสระของการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2395-2461) ซึ่งเป็นระยะก่อนการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนแห่งแรก จนถึงการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ ฉบับที่ 1 ในระยะนี้ โรงเรียนเอกชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่มีการควบคุม เนื่องจากเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศที่เป็นยุคที่ประเทศตะวันตกกำลังขยายอำนาจทางการเมือง หรือยุคจักรวรรดินิยม ในขณะนั้นมีโรงเรียนเอกชนทั้งหมด 127 แห่ง

ระยะที่ 2 การควบคุมโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2461-2480) ในระยะนี้รัฐบาลได้กำหนดพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ไว้ 2 ฉบับ คือ พ.ศ. 2461 และ พ.ศ. 2479 เพื่อควบคุมกิจการของโรงเรียนสอนภาษาจีน และการสอนสิทธิการเมืองเป็นหลักในปี พ.ศ. 2464 รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาซึ่งบังคับให้กุลบุตร กุลธิดา ต้องได้รับการศึกษาให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงมีโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นเป็น 1,230 แห่ง

ระยะที่ 3 ความเฟื่องฟูของโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2480-2503) รัฐบาลเริ่มให้เงินอุดหนุนให้การรับรองวิทยฐานะมีนโยบายเด่นชัด ให้เอกชนร่วมรับผิดชอบการศึกษาของบ้านเมือง โรงเรียนเอกชนจึงเพิ่มขึ้นเป็น 2,587 แห่ง

ระยะที่ 4 การหยุดชะงักและการขยายตัวของโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2507-2518) รัฐบาลขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 7 ปี โรงเรียนรัฐบาลขยายตัวมากขึ้น จึงมีผลกระทบต่อโรงเรียนเอกชนแต่รัฐยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย เพราะปัญหาด้านงบประมาณ และการขาดแคลนครูเอกชนจึงยังพอมีโอกาสขยายตัวได้อีกบ้างเล็กน้อย

ระยะที่ 5 การแสวงหาแนวทางใหม่ไปสู่ทางเลือก (พ.ศ. 2518-ปัจจุบัน) การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ส่งผลต่อการดำเนินกิจการของโรงเรียนเอกชนอย่างมาก เพราะมีการควบคุมมาตรฐานอย่างเข้มงวด ควบคุมการเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนตามอัตราที่กำหนด และรัฐมีนโยบายในการหยุดให้เงินอุดหนุนโรงเรียนเอกชนที่ตั้งหลังปี พ.ศ. 2517 แต่ในช่วงนี้เอง

ที่เริ่มมีการจัดตั้งกองทุนสงเคราะห์ เพื่อนำดอกผลไปใช้จ่ายเป็นสวัสดิการสำหรับครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนเช่นเดียวกับข้าราชการ

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 การจัดการศึกษาเอกชนที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 3 รูปแบบ คือ

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน ประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนประเภทสามัญระดับก่อนประถมศึกษา (ชั้นอนุบาล) ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมทั้งประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของกลุ่มบุคคล ประกอบด้วยการจัดการศึกษาประเภทต่างๆ 7 ประเภท ได้แก่ การศึกษานอกโรงเรียน (สามัญศึกษา) การศึกษาเฉพาะการ (สอนศาสนา ส่งคำสอน กวดวิชา ศิลปศึกษา และอาชีวศึกษา

3. การศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ และให้ผู้ที่ยากไร้หรือด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 5)

จากนโยบายการจัดการศึกษาพื้นฐาน 9 ปี และตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2535 ทำให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาทุกสังกัดขยายปริมาณโรงเรียน และการรับนักเรียนอีกมากมาย ในระยะนั้นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับผลกระทบโดยตรง จนทำให้ปริมาณลดลงและมีแนวโน้มจะเลิกกิจการมากขึ้น

สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 กำหนดให้รัฐรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของรัฐด้วย โดยรัฐบาลมีเงินกองทุนให้เอกชนกู้ยืมเพื่อขยายสถานศึกษา หรือจัดตั้งสถานศึกษาใหม่ๆ เปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมการให้บุตรอุดหนุนค่าเล่าเรียน รวมทั้งจัดให้มีเงินยืมเรียนเป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นมติใหม่ของเอกชนซึ่งผู้ลงทุนจัดการศึกษาจะต้องศึกษาลู่ทางให้ชัดเจน เพื่อกำหนดทิศทางที่ต้องการจะก้าวไปในอนาคตท่ามกลางกระแสการขยายตัวของโรงเรียนของภาครัฐ ความผันผวนด้านการเมือง และความวิกฤตของเศรษฐกิจ โรงเรียนเอกชนยังต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และต้องเร่งพัฒนาคุณภาพไปสู่ระดับสากล สร้างจุดเด่นที่สามารถจะขยายการศึกษาลู่ทางไปประเทศได้ ต้องพร้อมที่จะไปยืนอยู่บนจุดที่เป็น “ทางเลือก” ของผู้รับบริการการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

2.2.2 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนไว้ในหมวด 5 ว่าด้วยเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษา โดยระบุไว้ในส่วนที่ 3 ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : 26-28)

มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชน มาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กร ชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธาน กรรมการและกรรมการวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาไว้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบริหารร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา

การกำหนดนโยบายและแผนการศึกษาของรัฐ ของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชน และประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

ในสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญา ดำเนินการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองมีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษา แก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

2.3 การบริหารงานวิชาการ

2.3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เพราะคุณภาพของการศึกษาได้มาตรฐานหรือไม่นั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานทางวิชาการ การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพ

การเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของการศึกษา คำว่า “การบริหารงานวิชาการ” ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ไว้หลายท่านดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 (2546 : 766) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วิชาการ หมายถึง การที่เกี่ยวกับวิชาความรู้โดยเฉพาะ

ปรียาพร (2535 : 16) ได้สรุปว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างนี้ เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

อนุศักดิ์ (2540 : 2) ให้ความหมายว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การปรับปรุงกิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการสอน หลักสูตรและรวมทั้งการพัฒนาเพื่อนำผลแห่งการพัฒนาทั้งหลายทั้งปวงมาเอื้ออำนวย และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กมล (2544 : 6) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังนั้นๆ ประกอบด้วยงานหลายๆ ด้าน ได้แก่ งานเกี่ยวกับหลักสูตร งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน งานเกี่ยวกับการประเมินผล

รุจิร และคนอื่นๆ (2545 : 56) ได้ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาส่งเสริม ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดกิจกรรมทุกชนิด เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดีมีคุณภาพ และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน

2.3.2 ความสำคัญของงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลัก ของการบริหารสถานศึกษามาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษา จะพิจารณาได้ผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากจะช่วยเสริมสร้างสติปัญญาความรู้ มีทักษะในการปฏิบัติงานให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็นและแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี

ธำรง (2531 : 9) กล่าวว่า ในการจัดการศึกษานั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนแต่ละวัยแต่ละระดับการศึกษา ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน กล่าวคือ มีแนวทางที่กำหนดไว้ว่าควรเรียนรู้วิชาอะไร เนื้อหาสาระมากน้อยแค่ไหนควรได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะด้านใด และควรมีพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญาอย่างไร

กิตติมา (2532 : 70) ให้ความเห็นว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนทั้งนี้เพราะมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ

วิจิตร (2537 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีภารกิจมากมายที่ต้องทำหน้าที่ในการบริหารแต่ไม่มีภารกิจใดที่สำคัญยิ่งเท่ากับการบริหารงานวิชาการ หรือการเป็นผู้นำ

ทางวิชาการในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ โดยถือเป็นหัวใจของการบริหารงานวิชาการในระดับโรงเรียนที่จะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ

จากข้อกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะบ่งบอกมาตรฐานและคุณภาพ ของสถานศึกษาว่ามีการจัดการศึกษาอย่างไร จะบรรลุเป้าหมายหรือนโยบายที่วางไว้หรือไม่ แม้ว่าการปฏิบัติผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์แตกต่างกันบ้าง แต่การเรียนการสอนย่อมจะมุ่งสู่จุดหมายเดียวกันคือ ให้ผู้เรียนเป็นคนเก่งและมีความสุข มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำและสร้างความตระหนักให้กับครูอยู่เสมอว่าผู้เรียนจะมีคุณภาพได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการ

2.3.3 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ความสำเร็จของสถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ มีขอบข่ายกว้างขวางครอบคลุมภารกิจของสถานศึกษา มีนักการศึกษาหลายท่านให้แนวคิดในขอบข่ายของงานวิชาการดังนี้

กิตติมา (2532 : 58) ได้กล่าวถึงขอบข่ายด้านวิชาการไว้เป็นการใหญ่ คือ แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ หลักสูตรและการสอน การจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับ Campell and Other (อ้างถึงใน ปรีชา, 2532 : 9) ที่ได้กล่าวถึง ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผลโปรแกรมการศึกษา ในด้านการวางจุดมุ่งหมายเฉพาะของสถานศึกษา การวางโครงการของการเรียนการสอน หลักสูตรและการเปลี่ยนหลักสูตร การจัดและการเลือกสื่อการเรียนและอุปกรณ์การสอน การประเมินผลการสอน

อุทัย (2540 : 36) กล่าวถึง งานวิชาการของโรงเรียนว่า งานวิชาการจะต้องครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
2. การสอนและการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับหลักการและจุดหมายของหลักสูตรกับเรื่องการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

3. กิจกรรมนักเรียน และการบริหารกิจกรรมนักเรียน ให้ตอบสนองหลักสูตร

4. สื่อการเรียนการสอนและกิจการห้องสมุด

5. การวัดผลและการประเมินผลการเรียน

6. การนิเทศการศึกษา และพัฒนาวิชาชีพบุคลากรครูและบุคลากรทางวิชาการ

อนุศักดิ์ (2540 : 21-22) ได้สรุปแนวคิดการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาว่าจำแนกงานออกเป็น 3 ลักษณะ

1. การจัดกระบวนการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของงานบริหารที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่องานวิชาการ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การวางแผนงานวิชาการ

2. การติดตามผลการปฏิบัติตามแผนงานและโครงการ และการประเมินผลเป็นการประเมินระบบงานหรือแผนงานที่วางไว้

3. การส่งเสริมและควบคุมงานวิชาการ หมายถึง การส่งเสริมงานวิชาการ ตลอดจนการควบคุมงานให้มีคุณภาพ การจัดห้องเรียนให้สอดคล้องกับรายวิชา การส่งเสริมงานวิชาการให้ครูมีความรู้เพิ่มเติมและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

ปรียาพร (2542 : 127) กล่าวว่า ความสำเร็จ ของสถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ ซึ่งงานวิชาการจะมีขอบข่ายกว้างขวางในด้านหลักสูตร และการเรียนการสอนสถานศึกษา ที่จัดการศึกษาจะต้องมีหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาที่ใช้ร่วมกัน ขอบข่ายของงานวิชาการประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้
 - 1.1 แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ ได้แก่ การประชุมเพื่อการวางแผน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - 1.2 โครงการสอน เป็นการจัตรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องเสนอ
 - 1.3 บันทึกการสอนเป็นการแสดงรายละเอียด เป็นคู่มือการสอนแสดงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการสอน
2. การจัดทำเนื้องานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จะต้องมีจัดการเรียนการสอนดังนี้
 - 2.1 การจัดตารางสอน
 - 2.2 การจัดชั้นเรียน
 - 2.3 การจัดครูเข้าสอน
 - 2.4 การจัดเอกสารแบบเรียน
 - 2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน
 - 2.6 การฝึกงาน
3. การจัดการบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่
 - 3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน
 - 3.2 การจัดห้องสมุด
 - 3.3 การนิเทศการสอน
4. การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ และวิเคราะห์ผลการเรียน

กมล (2544 : 9 -16) กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการประกอบด้วย

 1. การบริหารหลักสูตร
 2. การบริหารการเรียนการสอน
 3. การบริหารประเมินผลการเรียน
 4. การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา

5. การบริหารพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ
6. การบริหารการวิจัยและพัฒนา
7. การบริหารโครงการทางวิชาการอื่นๆ
8. การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ
9. การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา

จากขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญ และครอบคลุมงานต่างๆ อย่างกว้างขวาง ส่วนใหญ่แล้วจะมีความคิดเห็นและแนวปฏิบัติเฉพาะเรื่องที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง และจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา เพื่อที่จะสร้างผู้เรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการผลิตนักเรียน นักศึกษาที่มีคุณภาพต่อไป ส่วนในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารงานวิชาการจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับ 1) การใช้หลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาบุคลากร 4) สื่อการสอน 5) ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ 6) ด้านการวัดและประเมินผล

1. ด้านการใช้หลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะเป็นตัวกำหนดหรือเป็นกรอบของแนวปฏิบัติที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอน บรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ดังที่वासนา (2542 : 1) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตามจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนดไว้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพราะการศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหลักสูตร เป็นตัวกำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กรอบแนวทางปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนและประสบการณ์ทั้งหลายให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นความสำเร็จของการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับหลักสูตร

ปรียาพร (2535 : 38-40) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการศึกษาความสำคัญของหลักสูตร คือ

1. ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย
3. เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ที่ต้องการเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

สุวิทย์ (2540 : 60) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ รายวิชาที่กำหนดไว้ให้ศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนหรือผู้บริหารการศึกษาของรัฐจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการศึกษา

สมบัติ (2543 : 9) กล่าวว่า ความหมายของหลักสูตรคือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

ชูศรี (2544 : 39) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างยิ่ง หากไม่มีหลักสูตรแล้วก็เหมือนครูผู้สอนขาดทิศทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดการศึกษา ที่ต้องการผลิตคนให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ ดังนั้นการให้การศึกษาไม่ว่าจะเป็นการให้การศึกษาในระบบโรงเรียนหรือนอกระบบโรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดให้มีหลักสูตรขึ้นหลักสูตร จึงเป็นข้อกำหนดว่าผู้เรียนจะเรียนอะไร ผู้สอนจะสอนอะไรและอย่างไร และการที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ได้นั้น จะต้องใช้ตัวกำหนดหรือเกณฑ์อะไรเป็นเครื่องมือในการวัด

เสริมศักดิ์ (2541 : 4) กล่าวโดยทั่วไป หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ต่างๆ ของผู้เรียน ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน ถ้าพิจารณาในมุมแคบ หมายถึง ผลผลิตของการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ที่ต้องการจะให้เกิด แต่ถ้าจะมองในมุมกว้างก็หมายถึงประสบการณ์ชีวิต (Life Experiences) ทั้งหมดของผู้เรียน

วิชัย (2542 : 40-41) กล่าวว่า หลักสูตรได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายลักษณะด้วยกันขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือมุมมองของแต่ละคน หลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ทำให้ความมุ่งหมาย ของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเป็นแผน และแนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมายและนโยบายของการจัดการศึกษา
2. หลักสูตรเป็นหลัก และเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการ การจัดการบริหาร การศึกษา การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรม งบประมาณ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร
3. หลักสูตรเป็นเครื่องมือควบคุมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และคุณภาพของผู้เรียน
4. หลักสูตรจะกำหนดความมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และแนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน แหล่งทรัพยากรและการประเมินผลการจัดการศึกษา
5. หลักสูตรจะเป็นเครื่องบ่งชี้ทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาสังคมของประเทศ

เสนห์ (2540 : 3-4) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนหรือแนวทางการจัดการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครูอาจารย์ตลอดจนเจ้าหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยจัดประสบการณ์ทั้งหมดตามที่หลักสูตรกำหนด โดยให้ประชาชน หรือพลเมืองทั้งประเทศได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติอันพึงประสงค์ ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ

หลักสูตรทางการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางวิชาการของโรงเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณภาพที่ดี และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

หลักการจัดงานด้านหลักสูตร จะต้องให้สอดคล้องตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 2)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าหลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการศึกษา และเป็นเครื่องชี้นำทางให้ผู้สอนจัดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน หลักสูตรเป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญของชาติ เพราะถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่ดีมีประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็จะบรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตั้งเอาไว้

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนถือว่ามีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนเมื่อเกิดการศึกษาเรียนรู้แล้วต้องเป็นผู้ที่เก่ง ดี และมีความสุข การที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้เก่งดีและมีความสุขได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่สำคัญ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน เพราะแก่นแท้ของการเรียนการสอนคือการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนการสอนที่ดีย่อมก่อให้เกิดให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ดี (สุมน, 2541 : 5) ซึ่งการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1) คุณสมบัติของครูเหมาะสม 2) สมรรถภาพของครู ซึ่งประกอบด้วยความรู้ของครูพฤติกรรมการสอนของครู 3) ผลการสอนของครู ได้แก่ การพัฒนาด้านสติปัญญาและอารมณ์ของผู้เรียนทั้งสามส่วนนี้เป็นสิ่งที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างมากในกระบวนการเรียนการสอน

บุญชม (2537 : 2) กล่าวถึงการสอนว่า หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่างๆ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมถึงการแนะแนวทางแก่ผู้เรียน เพื่อให้ศึกษาหาความรู้

ณรงค์ (2540:30) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนสามารถกระทำได้โดยคำนึงถึงลักษณะวิชาการเตรียมการเรียนการสอน ลักษณะของห้องเรียน ระดับชั้น ซึ่งไม่อาจกำหนดได้ว่าเป็นเท่าใดแน่นอนตายตัว

การเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้ดี ก็จะต้องเป็นการเรียน การสอนที่ดี ดังเช่น สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (2540 : 2) ต้องอาศัยปัจจัยหลัก 4 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายของการสอนในการสอนแต่ละครั้ง ครูผู้สอนจะต้องรู้อย่างชัดเจนว่า จะต้องการให้ผู้เรียนเกิดความสามารถอะไร และเรียนรู้สิ่งใด เมื่อสอนจบแล้ว ผู้สอนจะประพฤติปฏิบัติสิ่งใดได้บ้าง การเตรียมการสอนที่ดีจึงควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนไว้ล่วงหน้า นอกเหนือไปจากการเตรียมรายละเอียดของเนื้อหา เพื่อให้การสอนถูกทิศทางและได้ผลการเรียนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้

2. วิธีสอนเป็นเทคนิคหรือกลวิธีที่ครูจะต้องเลือกใช้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ได้รวดเร็ว ถูกต้อง และเหมาะสม วิธีสอนซึ่งมีอยู่มากมายหลายแบบนั้นแบบใดจะดีหรือเหมาะสมสำหรับการสอนแต่ละครั้งนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเนื้อหาธรรมชาติของผู้เรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ ด้วย

3. จิตวิทยานอกจากจะมีจุดมุ่งหมายของการสอน เลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมแล้ว ครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้จิตวิทยา ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อจะได้เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพและธรรมชาติของผู้เรียน

4. สื่อการเรียนการสอน เป็นส่วนประกอบที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ทันสมัยแก่ผู้เรียน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วถูกต้องเหมาะสม ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างหรือการเลือกใช้สื่อการสอน เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องทุ่นแรงและช่วยทำให้ผลการเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง ผู้เรียนได้ฝึกในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูจึงต้องปรับบทบาท จากครูผู้สอนมาเป็นผู้จัดการหรือเป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะของตนเอง มีความต้องการความสนใจและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน การจัดกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนก็ควรมีลักษณะหลากหลายและยืดหยุ่นเพื่อสนองความต้องการและความสามารถที่แตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง

3. การพัฒนาบุคลากร

เมธี (2529 : 106) ได้เน้นถึงการพัฒนาบุคลากรว่านับเป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารบุคคล เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผูกพัน การยอมรับไว้ การปรับปรุงคุณภาพ และปริมาณของสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงาน ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาและทำให้เป้าประสงค์ขององค์การบรรลุผล

บุญเทียม (2529 : 82) มีความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรว่าการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษามีความจำเป็น และมีความสำคัญมากในการที่จะแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลผลิต คือ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

การบริหารบุคลากรของโรงเรียนเอกชน แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ (กรมวิชาการ 2541 : 32)

1. มีระบบการบริหารงานที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงาน ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างดี โดยระบบโรงเรียนจัดให้มีแผนภูมิโครงสร้างการบริหารที่จัดให้มีฝ่ายต่างๆ รับผิดชอบตามความเหมาะสมกับขนาดและสภาพของโรงเรียน

2. มีการสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพโดยมีการสรรหาบุคคลที่มีคุณภาพความรู้ ความถนัด ความสนใจ ประสบการณ์ที่เหมาะสมในจำนวนที่เพียงพอ ตามโครงสร้างการบริหารของโรงเรียน

3. มีแผนพัฒนาบุคลากรทุกฝ่าย และดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้เต็มความสามารถของทุกคน โดยมีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ คุณธรรมและจริยธรรม

4. มีการสร้างเสริมขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรทุกฝ่าย โดยมีระบบการพิจารณาขึ้นเงินเดือนของบุคลากรตามความเหมาะสม มีการจัดสวัสดิการและมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการ หรือแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจการของโรงเรียนบทบาทและความสำคัญของครูในปัจจุบัน

สรุปได้ว่าการพัฒนาบุคลากรให้มีแนวคิดใหม่ๆ มีการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก เพื่อให้บุคลากรดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้บุคลากรมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในการที่เป็นประโยชน์ทุกๆ ด้าน มีผลให้หน่วยงานมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. ด้านสื่อการสอน

4.1 ความหมายของสื่อการสอน

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ซึ่งมีผลต่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพ วิสัยทัศน์ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีแนวนโยบายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ โดยเน้นการเรียนการสอนในรูปแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข และเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรุ่ง (2542 : 4) กล่าวว่า การศึกษาจะเป็นกระบวนการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ การจัดสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก สื่อเป็นตัวกลางที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจในบทเรียนเป็นอย่างดี ความพร้อมของครูในการใช้สื่อการเรียนการสอนอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการสอนจะเป็นเครื่องช่วยเพิ่มทักษะในการสอนได้มากยิ่งขึ้น

ปรียาพร (2535 : 44) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอน (Instructional Media) ว่าหมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่ผู้เรียนอยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์หรือไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็ได้ สื่อการสอนที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็คือ สื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ (Audio-Visual Aids) หมายถึง วัสดุเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ และวิธีการทางโสตทัศนูปกรณ์ ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ หมายถึง อุปกรณ์ต่างๆ ที่เป็นวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือวิธีการที่ครู อาจารย์เลือกมาและวางแผนใช้รวมเข้าไปเนื้อหาของหลักสูตร รายวิชาต่างๆ อย่างเหมาะสมกับความต้องการใน ระดับชั้น สติปัญญา และความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัฒนาพร (2542 : 117) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนการสอน และตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้นหรือเร็วยิ่งขึ้น จากการศึกษาวิจัยพบว่า สื่อประเภทต่างๆ มีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ต่างๆ ในระดับที่แตกต่างกันดังนี้ พฤติกรรมการเรียนรู้ จากสื่อของผู้เรียนทำให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น

การอ่าน เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้	ร้อยละ 10
การได้ยิน เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้	ร้อยละ 20
การเห็น เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้	ร้อยละ 30
การได้เห็นและได้ยิน เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้	ร้อยละ 50
การพูด เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้	ร้อยละ 70
การพูดและการได้ยินทำให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้	ร้อยละ 90

วาสนา (2542 : 277) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยสื่อความหมายระหว่างครูและผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างก้าวหน้า เครื่องมือชนิดใดก็ตามซึ่งบรรจุเนื้อหา ข้อเกี่ยวกับการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นแผ่นฟิล์ม โทรทัศน์ วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง ภาพถ่าย วัสดุเครื่องฉาย หรือวัสดุสิ่งพิมพ์ ล้วนเป็นสื่อการสอนได้ รวมถึงสื่อประเภทเทคนิควิธีการ เช่น เกมส์ การเล่นเกมบาทสมมติ และวิธีการนำเสนอเนื้อหาการสอนแบบต่างๆ ตลอดจนเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

4.2 ความสำคัญและประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

ความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์และจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นผลทำให้สื่อการสอนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาง่ายขึ้น สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในโรงเรียนจำแนกประเภทตามลักษณะของสื่อการสอนดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 8)

4.2.1 หนังสือเรียน คือ หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ มีเนื้อหาถูกต้อง และสอดคล้องกับหลักสูตร

4.2.2 แบบฝึกหัด คือ สื่อการสอน สำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะ และความแตกฉานในบทเรียน

4.2.3 คู่มือการเรียนการสอน คือ หนังสือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนของครูและนักเรียน

4.2.4 หนังสือเสริมประสบการณ์ คือ หนังสือที่จัดทำขึ้น โดยมุ่งเน้นถึงประโยชน์ของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การเพิ่มความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งที่เรียนรู้ตามหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น

4.3 ประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

ประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนสรุปดังนี้ (วัฒนาพร, 2542 : 117)

- 4.3.1 ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความอยากรู้อยากเห็น
- 4.3.2 ผู้เรียนเรียนได้ง่ายขึ้นและจำบทเรียนได้ดี
- 4.3.3 ย่นเวลา และระยะทางกับสภาพที่ได้
- 4.3.4 ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

4.3.5 ย่อขนาดของสิ่งที่ไม่สามารถนำเข้ามาในห้องเรียนได้

จากข้อกล่าวข้างต้นสื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อเลือกใช้ได้อย่างถูกวิธี ดังนั้นก่อนจะนำสื่อแต่ละชนิดไปใช้จะต้องศึกษาลักษณะ และคุณสมบัติของสื่อการสอนแต่ละชนิดก่อน

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 9 มาตราที่ 64 ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ให้สนับสนุนและส่งเสริมผู้สอนในการผลิตและพัฒนาให้มีการผลิตสื่อทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้และทักษะในการใช้สื่อจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีคลื่นความถี่ทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคมและการสื่อสารในรูปแบบที่ใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษา และส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สื่อการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพในยุคของปฏิรูปการศึกษาเร่งพัฒนาการศึกษา เพื่อให้คนไปช่วยพัฒนาประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเป็นเครื่องมือในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ต่อเนื่อง ช่วยจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการช่วยเพิ่มความแม่นยำและรวดเร็วในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแนวความคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดไว้ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

5. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ใจจริง (2540 : 22) ได้กล่าวถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรก็คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนและ/หรือโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อความบันเทิงเสริมความรู้ ความสนใจ ความสามารถ โดยไม่คิดหน่วยกิต

นอกจากนี้ นพพงษ์ (อ้างถึงใน จารุกิตต์, 2547 : 41) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. เพื่อสนองความต้องการทางด้านจิตวิทยา
2. เพื่อดึงเอาความสนใจ ความกระตือรือร้นของเด็กให้ปรากฏออกมา
3. เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์
4. เพื่อสร้างมิตรภาพระหว่างเด็กด้วยกันและระหว่างเด็กกับครูให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
5. เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำของเด็ก

ใจจริง (2540 :28-30) ยังได้กล่าวถึงคุณประโยชน์และผลเสียของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไว้ดังนี้

คุณประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นเครื่องส่งเสริมผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น
 - 1.1 ส่งเสริมและขยายความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนให้กว้างยิ่งขึ้น
 - 1.2 ส่งเสริมความเป็นผู้นำ รวมทั้งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในงานตน
 - 1.3 ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่ผู้เรียน
 - 1.4 ส่งเสริมสุขภาพทางกายและทางจิต และเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วย
 - 1.5 ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักติดต่อสมาคมกับผู้อื่นได้
 - 1.6 ส่งเสริมความเป็นอยู่แบบประชาธิปไตย
 - 1.7 ส่งเสริมให้รักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
2. กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้วิชาต่างๆ ตามหลักสูตรที่สมบูรณ์ขึ้น โรงเรียนมักจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิชาหลักสูตร เช่น จัดชุมนุมต่างๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมนุมต่างๆ นั้นย่อมมีคุณค่าต่อวิชาต่างๆ ด้วย กล่าวคือ
 - 2.1 กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองหรือสำรวจความสามารถ ความถนัด ตลอดจนความสนใจของตนเอง
 - 2.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติสิ่งที่เคยเรียนมาจากห้องเรียน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการที่ได้เรียนมานั้นมีความหมายขึ้น และทำให้สนใจสิ่งที่ตนเรียนมากขึ้น
 - 2.3 กิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้ครูได้แนะนำให้แก่ผู้เรียนซึ่งมีความสนใจร่วมกันได้เป็นอย่างดี
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเหลือในการบริหารงานของโรงเรียนกล่าวคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรก่อให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างครู ผู้เรียนและบุคคลอื่นในโรงเรียน ทุกคนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครู และผู้เรียนเพราะครูและนักเรียนมีโอกาสทำงานด้วย ทำให้เห็นอกเห็นใจกันมีความรักใคร่และสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น นอกจากนี้ทำให้ครูรู้จักผู้เรียนดียิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรบางประเภท เช่น สภานักเรียน (Student Council) เป็นส่วนช่วยในการควบคุมความประพฤติของผู้เรียนได้ส่วนหนึ่ง
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีส่วนช่วยเหลือชุมชน เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับลูกเสือ กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมความมุ่งหมายของการศึกษาแผนปัจจุบัน ได้แก่
 - 5.1 ส่งเสริมการมีวินัยด้วยตนเอง
 - 5.2 ส่งเสริมสามัคคี
 - 5.3 ส่งเสริมความเป็นอยู่แบบประชาธิปไตย
 - 5.4 ส่งเสริมความรับผิดชอบ

ผลเสียของกิจกรรมเสริมหลักสูตรกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีคุณประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ แต่การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากเกินไปก่อให้เกิดผลเสียได้ คือ

1. ทำให้ผลการเรียนเสีย ตกต่ำ เวลาเรียนของนักเรียนมีจำกัด
2. ทำให้งานของครูเพิ่มขึ้นเป็นอันมากโดยเฉพาะครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมนั้นๆ โดยตรง
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดความรู้ในการวัดผลที่ได้ออกมาไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไปนอกจากเสียเวลาแล้วยังเสียเงินทั้งของนักเรียนและโรงเรียนอีกด้วย บางทีก่อให้เกิดสมาคมลับเป็นปฏิปักษ์ต่อโรงเรียน
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตรบางประเภท เช่น การละคร บางโรงเรียนต้องการทำให้ได้เหมือนอาชีพ ทำให้เสียเวลาในการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ผู้เรียนนั้น เป็นความจำเป็นที่ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนจะต้องช่วยกันในการจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างอิสระตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมระบอบประชาธิปไตยนั้น สังคมต้องการสมาชิกที่สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีคุณภาพรู้จักตัดสินใจที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ มีความจำเป็นจะต้องสร้างให้เป็นคุณสมบัติประจำตัวเด็กของเรา เพื่อจะได้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในอนาคตต่อไป และควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

6. ด้านการวัดประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน ที่ทำให้ทราบถึงผลการจัดการเรียนการสอนว่าดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล ดังนั้นการดำเนินการทางวิชาการของสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจเรื่อง การวัดและประเมินผลให้ตรงกัน

ปรียาพร (2535 : 199) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่า การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่าง ที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่วัดการประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำ บางครั้งขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว แต่โดยทั่วไปจะเป็นการวัดรวมหลายๆ ทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา

อุทัย (2540 : 85) ให้ความหมายงานด้านวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียน เป็นการวัดตัวของผู้เรียน เพื่อประเมินมาตรฐานหรือการประเมินผลสำเร็จของงานวิชาการของโรงเรียน

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (2540 : 3) ได้ให้ความหมายของการวัดผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการติดตาม ตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอน ว่าบรรลุผลตามเป้าหมาย

เพียงใด โดยการวัดผลนี้เกิดจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน เชื่อว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ นั่นคือมนุษย์มีความแตกต่างกันระหว่างบุคคลที่แยกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. เชื่อว่าคนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน
2. เชื่อว่าคนเราเรียนรู้ได้เท่ากัน แต่ใช้เวลาไม่เท่ากัน

นิตยา (2541 : 160) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การนำผลของการวัดผลมาจัดลำดับ คุณภาพ โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่งหลังตัดสินออกมาว่าต่ำกว่าเกณฑ์ สูงกว่าเกณฑ์ หรือเก่ง ปานกลางหรืออ่อนแอไหนในการประเมินผลสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) หมายถึง การสอบปลายภาค ปลายปี เพื่อพิจารณาให้ระดับคะแนนหรือการให้สอบได้มากหรือสอบตก ซึ่งการจัดการ ศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นมาก

2. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation) เช่น การประเมินผลเพื่อต้องการทราบพื้นฐานของผู้เรียน การประเมินผลเพื่อทราบความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งครูจะประเมินควบคู่ไปกับการสอน โดยคำนึงจุดประสงค์เป็นหลักในการประเมินผลข้อมูล ที่ได้นำมาเป็นแนวทางในการประเมินผลให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นการประเมินผลแบบนี้มาก

สมบุรณ์ (2541 : 17-18) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินว่าการวัด (Measurement) เป็นการกำหนดสิ่งที่แสดงถึงลักษณะปริมาณของพฤติกรรมอาการ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัดการประเมิน (Evaluation) เป็นการนำเอาสิ่งที่ได้จากการวัดไปตีราคาตัดสินหรือลงสรุปเกี่ยวกับลักษณะปริมาณของสิ่งที่ได้ทำการวัด ซึ่งมีขั้นตอนในการประเมินผล ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดที่ชัดเจน
2. สร้างเครื่องมือวัดตามจุดมุ่งหมาย
3. กำหนดเกณฑ์การประเมิน
4. ทดสอบผู้เรียน
5. นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์
6. ประเมินความสามารถของบุคคล

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

วาสนา (2542 : 295-296) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีประโยชน์ 2 ประการ คือ ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ทั้งต่อผู้เรียนและต่อผู้สอนกับประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาดังนี้

1. ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทั้งในด้านผู้เรียนและด้านผู้สอนคือ

1.1 ด้านผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความสามารถของตนเอง โดยเปรียบเทียบกับจุดประสงค์การสอนว่าตนเองบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ มีอะไรจะต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจัดว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจและเป็นการสร้างลักษณะนิสัยของเด็ก รู้จักสำรวจตนเองและประเมินตนเองอยู่เสมอ

1.2 ด้านผู้สอน จะทำให้ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียนก่อนจะมีการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดและปรับปรุงจุดประสงค์ ปรับปรุงวิธีการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้น แบ่งกลุ่มนักเรียนได้เหมาะสม แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ตรงจุด และช่วยในการรายงานผลการเรียนให้แก่ผู้ปกครองอย่างมีหลักเกณฑ์

2. ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ทั้งในด้านการแนะแนวและบริหาร คือ

2.1 ด้านการแนะแนว จะทำให้ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ตลอดจนปัญหา และข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการให้คำแนะนำปรึกษา และช่วยเหลือในการปรับตัวช่วยในการสำรวจความถนัดและความสนใจ ช่วยในการแนะแนวด้านการเรียนและอาชีพ ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเห็นปัญหาร่วมกันและร่วมมือกันในการแก้ปัญหา

2.2 ด้านการบริหาร จะช่วยคัดเลือกผู้เรียนได้อย่างถูกต้องช่วยให้เห็นข้อบกพร่องต่างๆ ในการเรียนการสอนเพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป ช่วยให้รู้ถึงสถานภาพทางการศึกษาที่แท้จริงของสถานศึกษา และช่วยให้การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนอีกด้วย

2.3 สำหรับการวิเคราะห์ผลในกระบวนการวิจัย และผลการวิจัยสามารถนำไปแก้ไขปัญหาและปรับปรุงกิจกรรมของนักเรียนของครูและกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนได้อย่างมีเหตุผล

สรุปแนวคิดจากนักวิชาการได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่จะทำให้ทราบได้ว่าการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ใช้เป็นข้อมูลในการช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียน โดยสถานศึกษาเป็นผู้ที่กำหนดเกณฑ์การวัด และประเมินผลเป็นหน้าที่สำคัญส่วนหนึ่งในการบริหารงานวิชาการ เพื่อวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จะทำให้เห็นข้อบกพร่องต่างๆ ในด้านการเรียนการสอนและการใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปฏิบัติงานในด้านต่างๆ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษาดังนี้

เกสทินี (2540 : 133-140) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานทางวิชาการในสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทานสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า

1. การดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับหลักการ และจุดหมายของหลักสูตร มีการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานทางวิชาการ สถานศึกษาทุกแห่งคำนึงถึงความสอดคล้องกับนโยบายในการดำเนินงานทางวิชาการ สถานศึกษาทุกแห่งคำนึงถึงความสอดคล้องกับนโยบาย จุดเน้นและปรัชญาของกรมอาชีวศึกษาและความสอดคล้องกับหลักการและจุดหมายของหลักสูตร โดยสถานศึกษาส่วนใหญ่จะแจ้งนโยบายการดำเนินงานทางวิชาการโดยการแจ้งในที่ประชุม สำหรับปัญหาการดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สถานศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่สามารถติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนได้อย่างต่อเนื่อง

2. การดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับหลักการ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สถานศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่สามารถติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนได้อย่างต่อเนื่อง สำหรับปัญหาดำเนินงานด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน สถานศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่อง สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ

3. การดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษามีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ให้มีการเตรียมการสอนและให้มีสื่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนด้านการเรียนการสอน โดยจัดทำแบบมาตรฐานในการทำการสอนหรือบันทึกการสอนอย่างเพียงพอ และจัดอบรมหรือส่งอาจารย์ผู้สอนเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่ นำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งผู้เรียนไปศึกษาหรือฝึกงานในสถานประกอบการ สำหรับปัญหาดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหา เรื่องอาจารย์ผู้สอนไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรได้อย่างเต็มที่

4. การดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า สถานศึกษามีจุดเน้นในการส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ และส่งเสริมจริยธรรม การวางแผนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคำนึงถึงนโยบายหรือจุดเน้นของกรมอาชีวศึกษา กำหนดความต้องการของผู้เรียน ความพร้อมของสถานศึกษา และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมให้ กำหนดให้อาจารย์ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบเป็นที่ปรึกษา กิจกรรมอย่างน้อยคนละ 1 กิจกรรม จัดทำแผนดำเนินการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน

5. การดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สถานศึกษาดำเนินการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดแนวปฏิบัติ และปฏิทินปฏิบัติงาน ด้านการวัดผลและประเมินผลให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลหลายๆ วิธี ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะวัดควบคุม ดูแล และตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ วิธีการ ระบบการวัดผลและประเมินผล และสถานศึกษาทุกแห่งให้มีการซ่อมเสริมผู้เรียนก่อนที่จะให้สอบแก้ตัว จัดทำคลังข้อสอบให้มีการปรึกษาหารือ

ระหว่างอาจารย์ ผู้สอน นำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการสอนของอาจารย์ และปรับปรุงวิธีการวัดผลและประเมินผล สำหรับปัญหาการดำเนินงานด้านการวัดผลและประเมินผล ประสบปัญหาเรื่องอาจารย์ผู้สอนส่งข้อมูลรายงานผลการเรียนไม่ทันตามกำหนด

วรรณิ (2540 : 53) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาเขต สายบริหารธุรกิจตามทัศนะ ของผู้บริหารและอาจารย์สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในส่วนกลาง พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน วิชาการของวิทยาเขตสายบริหารธุรกิจทั้ง 5 ด้าน ในสภาพรวมปรากฏ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาเขต สายบริหารธุรกิจ ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ข้อที่ผู้บริหาร มีความเห็นว่ามีสภาพอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วม ในการวางแผน การใช้หลักสูตรก่อนเปิดการเรียน

2. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาเขต สายบริหารธุรกิจภาพรวมมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีระดับการปฏิบัติน้อย

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับสภาพการบริหารงาน ของวิทยาเขตสายบริหารธุรกิจ พบว่า ในสภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการวัดผลและประเมินผล การเรียนและด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของ วิทยาเขตสายบริหารธุรกิจทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมปรากฏ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาเขต สายบริหารธุรกิจ ในสภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า การปฏิบัติมีปัญหายุ่งในระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับด้านที่ผู้บริหารมีความเห็นว่ามีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยในระดับสูงสุด คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

2. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาเขต สายบริหารธุรกิจภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับด้านที่ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหายู่งใน ระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานของวิทยาเขตสายบริหารธุรกิจ พบว่า ในสภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

ทรงชัย (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความต้องการการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สาขาบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สาขาบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารวิชาการในด้านการใช้หลักสูตร ด้านจัดการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมและการจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสาขาบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน ของครูที่มีตำแหน่งงานที่ต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน

ผลการเปรียบเทียบความต้องการการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสาขาบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน ของครูที่มีตำแหน่งงานที่ต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการสอน

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสาขาบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน ของโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวรรณมาลี (2542 : 84-85) ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 10 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้างานวิชาการ ในงานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตรพิเศษและการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด และงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พบว่า

1. ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี งานสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตรและการสอน และงานวัดผลและประเมินผล

เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากกว่าข้ออื่นๆ ในแต่ละด้าน ปรากฏว่างานหลักสูตรพิเศษและงานสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ งานหลักสูตรและการสอน มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป งานวัดผลและประเมินผลมีปัญหเกี่ยวกับไม่มีการทำข้อสอบมาตรฐาน งานห้องสมุด มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ประกอบการที่รองรับนักศึกษาไม่เพียงพอ

2. การปฏิบัติงานวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้าคณะ และหัวหน้างาน โดยรวมมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการมีความคิดเห็นว่ามีปัญหายอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารกับหัวหน้างานมีความคิดเห็นว่างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมีปัญหามากกว่าด้านอื่นๆ ส่วนผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับหัวหน้าคณะวิชามีความคิดเห็นว่างานสื่อการเรียนการสอนมีปัญหามากกว่าด้านอื่นๆ

อจณรรวณ (2542 : 95-96) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาด้านวิชาการในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 ที่มีต่อสภาพปัญหาด้านวิชาการในด้านต่างๆ รวม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ วัสดุ และครุภัณฑ์ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านบริการห้องสมุดและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพปัญหาด้านวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน หมวดยวิชา และระดับการศึกษา พบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12 มีความเห็นว่า สภาพปัญหาด้านวิชาการ โดยรวมและรายด้านเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏผลดังนี้

1.1 ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาด้านวิชาการ เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนและการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนร่วมกันของอาจารย์ผู้สอนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.2 อาจารย์ มีความเห็นว่า เครื่องมือ วัสดุ และครุภัณฑ์ที่มีอยู่ มีความเหมาะสมในระดับน้อย ด้านนักศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา มีความเหมาะสมระดับน้อย ด้านสื่อการเรียนการสอน เกี่ยวกับการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนร่วมกันของอาจารย์ผู้สอน การนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงพัฒนาสื่อการเรียนการสอนร่วมกันของอาจารย์ผู้สอนการนำผลการประเมิน มาใช้ปรับปรุงพัฒนาสื่อการเรียนการสอนชนิดต่างๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการวัดและประเมินผลผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลให้นักศึกษาทราบตั้งแต่เริ่มสอน ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลหลายรูปแบบ ข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาและตรงตามวัตถุประสงค์ รายวิชา และผู้สอนแจ้งให้

นักศึกษาทราบผลของการวัดและประเมินผลแต่ละครั้ง อาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

1.3 นักศึกษามีความเห็นต่อสภาพปัญหาด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรว่าเนื้อหาว่า ในหลักสูตรสามารถไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และเนื้อหาวิชาการในหลักสูตรฝึกให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการศึกษาต่อ และนำไปประกอบอาชีพได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดผลและการประเมินผล ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลให้นักศึกษาทราบ ตั้งแต่เริ่มสอนและอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลและการประเมินผลหลายรูปแบบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านบริหารห้องสมุด เกี่ยวกับการบริการถ่ายเอกสารของห้องสมุดนักศึกษาเห็นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

2. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี และตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป และอาจารย์หมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาชีพมีความเห็นต่อสภาพปัญหาด้านวิชาการ ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความเห็นต่อสภาพด้านวิชาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความเห็นต่อสภาพปัญหาด้านวิชาการ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ วัสดุและครุภัณฑ์ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านบริการห้องสมุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัญญา (2543 : 86-89) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในแต่ละด้านและในภาพรวมพบว่า

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาระดับปานกลาง ซึ่งผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความเห็นว่า เป็นปัญหาลำดับที่ 3 เหมือนกัน ควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการของครู-อาจารย์เกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร จัดให้มีการประชุมชี้แจงให้ครู-อาจารย์ทราบถึงรายละเอียดของหลักสูตร และมีการให้คำแนะนำแก่ครู-อาจารย์ที่มีปัญหาในการใช้หลักสูตร เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาระดับปานกลาง ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในส่วนที่เป็นระดับน้อยก็คือ มีการจัดทำโครงการสอนในรายวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร วางแผนการสอนล่วงหน้า โดยยึดโครงการสอนเป็นหลัก มีการจัดทำ

บันทึกการสอนในแต่ละคาบของแต่ละวัน/สัปดาห์โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้าโดยยึดโครงการสอนเป็นหลัก

3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความเห็นว่า มีการกำหนดปฏิทินในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า มีการจัดรายงานผลการเรียนของนักเรียน-นักศึกษาให้ผู้ปกครองทราบทุกครั้ง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนพบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาลำดับแรก ส่วนครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาลำดับที่สอง ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์คิดว่านักเรียน นักศึกษามีโอกาสเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริพร (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติและปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของวิชาอาชีวศึกษาเอกชน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในรายด้านปรากฏว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประเภท การสำรวจ (Survey Method) โดยมีรายละเอียดการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 18 แห่ง ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 130 คน และครูผู้สอน จำนวน 1198 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหาร จำนวน 97 คน และครูผู้สอน จำนวน 291 คน ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตารางสุ่มกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan หาขนาดของกลุ่ม จากนั้นใช้วิธีการเทียบสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างกับขนาดของประชากร และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งหนึ่ง รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

ที่	รายชื่อ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร (คน)	ครู-อาจารย์ (คน)	ผู้บริหาร (คน)	ครู-อาจารย์ (คน)
1	โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ (ช่างกล ขส.ทบ.)	12	83	9	20
2	โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	10	90	7	22
3	โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	3	27	2	7
4	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ	11	123	8	30
5	โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม)	13	212	10	50
6	โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ	6	73	5	18

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ที่	รายชื่อ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร (คน)	ครู-อาจารย์ (คน)	ผู้บริหาร (คน)	ครู-อาจารย์ (คน)
7	โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	8	109	6	26
8	โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี	9	78	7	19
9	โรงเรียนเทคนิควิทยา	5	45	4	11
10	โรงเรียนช่างฝีมือปทุมวิภา	7	53	5	13
11	โรงเรียนเซนต์จอห์นโพลีเทคนิค	7	50	5	12
12	โรงเรียนดอนบอสโก	9	68	7	17
13	โรงเรียนเกษมโพลีเทคนิค	3	17	2	4
14	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน	8	77	6	19
15	โรงเรียนเทคโนโลยียานยนต์	3	7	2	2
16	โรงเรียนมีนบุรีโพลีเทคนิค	8	29	6	7
17	โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล	5	32	4	8
18	โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต	3	25	2	6
รวม		130 คน	1198 คน	97	291 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

3.2.2 กำหนดขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.3 การสร้างแบบสอบถามฉบับร่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

3.2.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นปรึกษา และขอความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ได้รับคำแนะนำ

3.2.5 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืออีกครั้งเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้ เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

3.2.6 นำแบบสอบถามฉบับร่างไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหาร และครูผู้สอนของโรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี จำนวน 12 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับร่าง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.96

3.2.7 นำข้อเสนอนี้ และข้อบกพร่องจากการที่นำไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว จึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลในการวิจัย

3.2.8 ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ขอนหนังสือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหาร และครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งผู้วิจัยได้ติดต่อผู้บริหารสถานศึกษาด้วยตนเอง โดยขอเข้าพบเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยพร้อมกับแจกแบบสอบถามแล้วนัดวันเวลาเพื่อขอรับแบบสอบถามคืน ส่วนที่สองผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม พร้อมกับกำหนดวันเวลาเพื่อให้ส่งแบบสอบถามคืน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเตรียมซองติดแสตมป์ เพื่อให้ส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์เช่นกัน โดยที่ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 97 ชุด และครูผู้สอน จำนวน 291 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของผู้บริหาร จำนวน 82 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.54 และครูผู้สอนจำนวน 239 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.13

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลผลตามเกณฑ์ของ เบสท์ (Best, 1977 : 296) ดังนี้

ช่วงคะแนน 4.50 - 5.00 มีการปฏิบัติ/ความต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด

ช่วงคะแนน 3.50 - 4.49 มีการปฏิบัติ/ความต้องการพัฒนาในระดับมาก

ช่วงคะแนน 2.50 - 3.49 มีการปฏิบัติ/ความต้องการพัฒนาในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 1.50 - 2.49 มีการปฏิบัติ/ความต้องการพัฒนาในระดับน้อย

ช่วงคะแนน 1.00 - 1.49 มีการปฏิบัติ/ความต้องการพัฒนาในระดับน้อยที่สุด

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test และเปรียบเทียบสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ANOVA (Analysis of Variance) และเปรียบเทียบรายคู่ใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธี เชฟเฟ (Scheffe)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Window PC Version 13

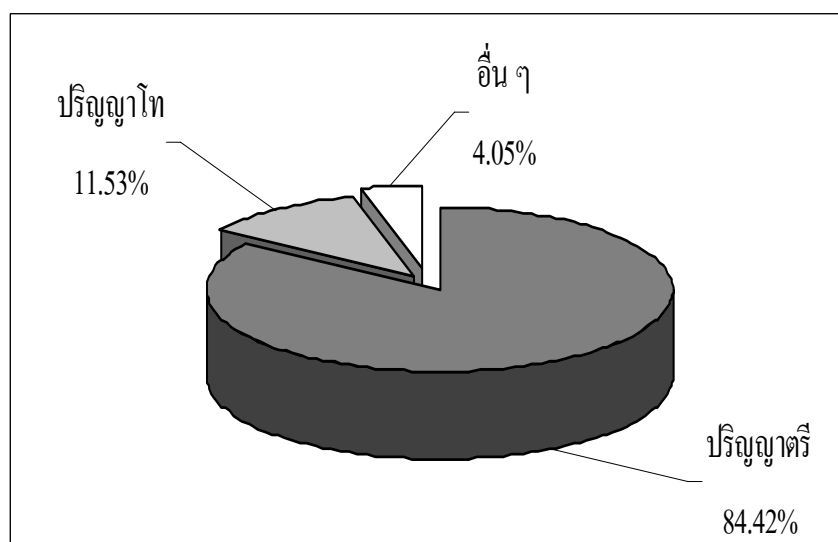
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร นำเสนอโดยใช้แผนภาพและตารางประกอบการอธิบายดังนี้

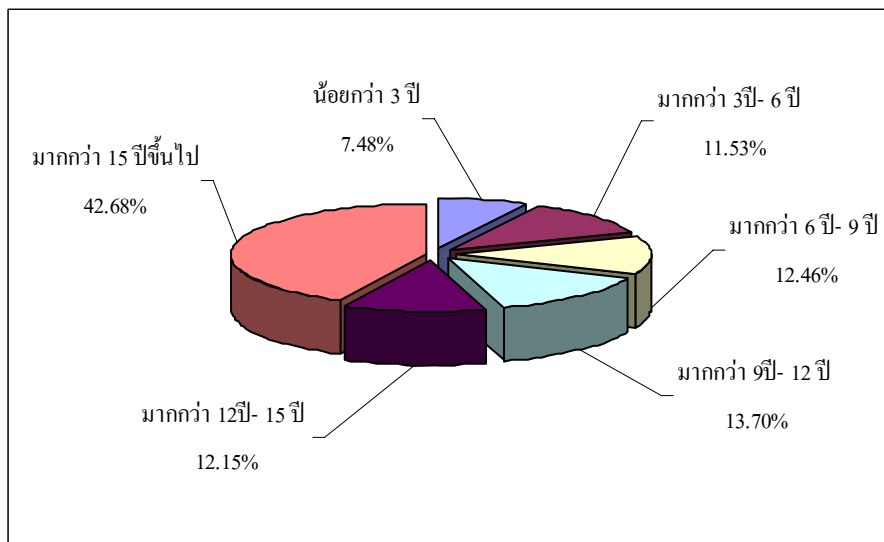
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 321 คน มีข้อมูลดังนี้

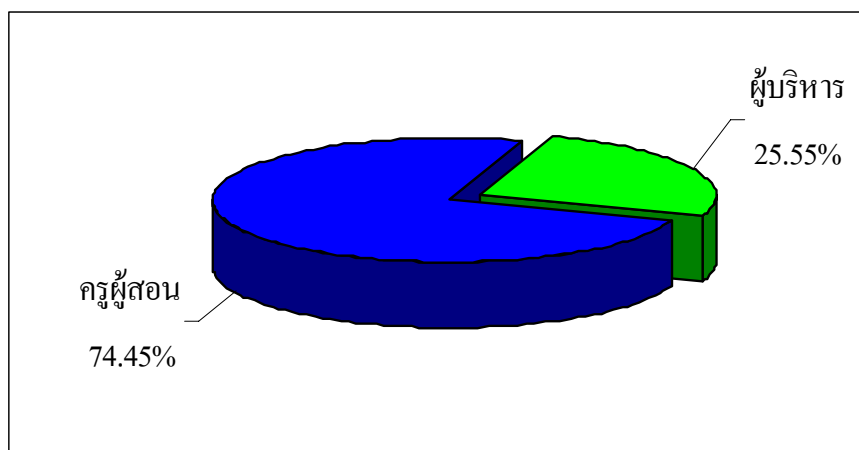
ภาพที่ 4-1 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา

จากภาพที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 84.42 รองลงมาคือ ปริญญาโท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.53

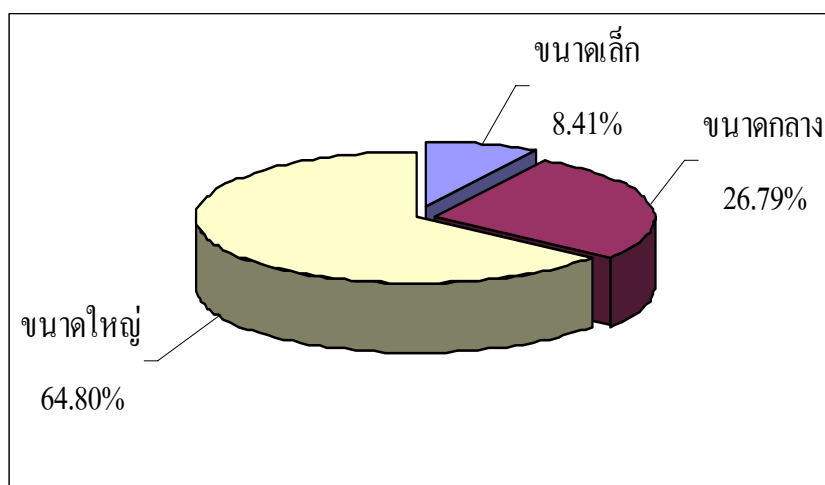
ภาพที่ 4-2 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

จากภาพที่ 4-2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 42.68 รองลงมา คือ มากกว่า 9 ปี-12 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 และมากกว่า 6 ปี-9 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.46 ส่วนประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48

ภาพที่ 4-3 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

จากภาพที่ 4-3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 74.45 และผู้บริหาร จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.55

ภาพที่ 4-4 ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

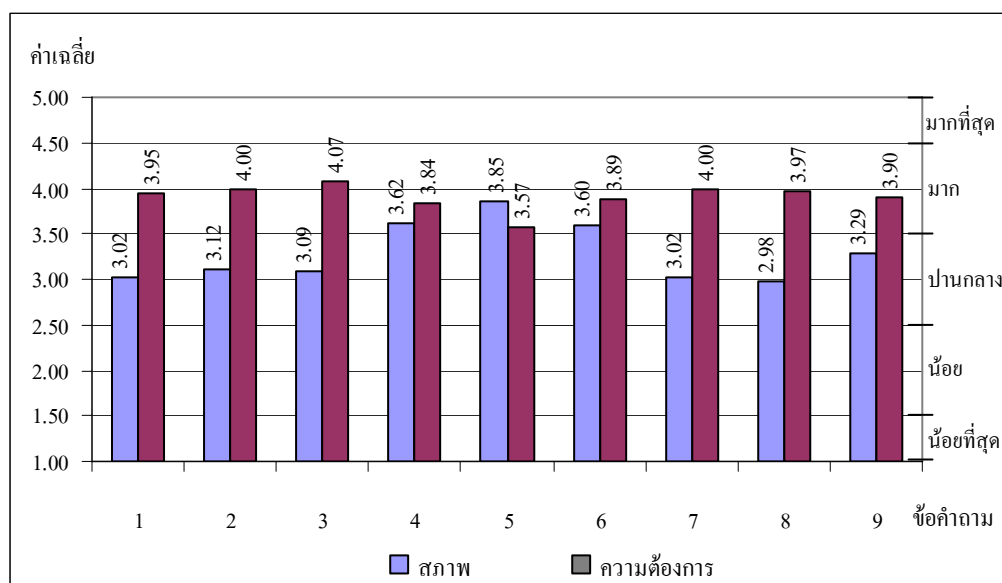
จากภาพที่ 4-4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 26.79 และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.41

4.2 ผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

4.2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1.1 ด้านการใช้หลักสูตร

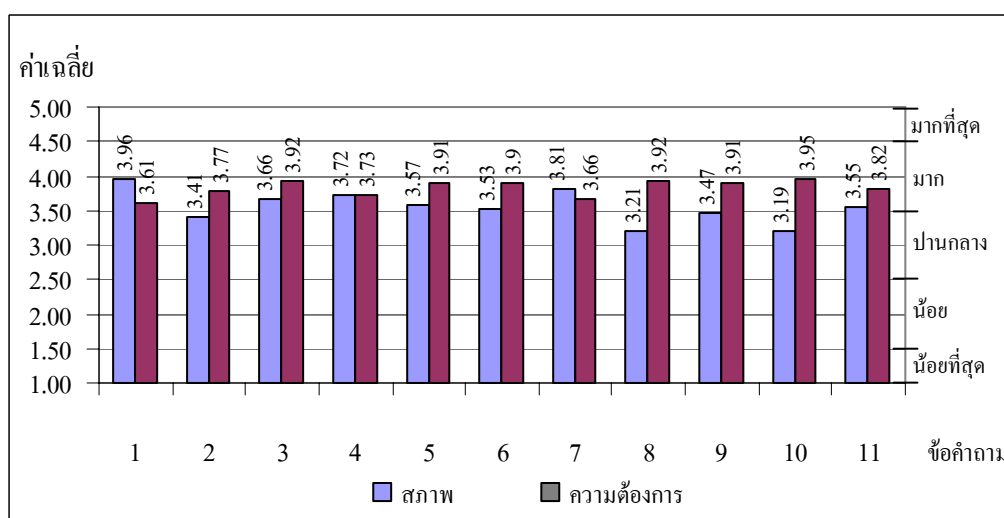
1. มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร
2. มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
3. จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
4. มีการจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมกับหลักสูตร
5. มีการจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร
6. จัดตารางเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสมกับหลักสูตร
7. จัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
8. มีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงการเรียนการสอน
9. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-5 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการใช้หลักสูตร

จากภาพที่ 4-5 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการใช้หลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.62$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ มีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.98$)

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการใช้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด คือ มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรและจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.57$)

4.2.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

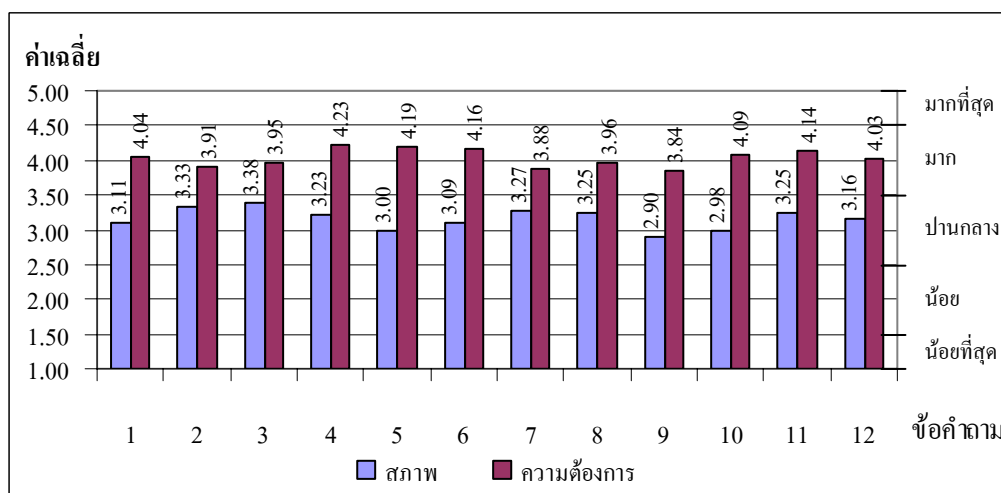
1. มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร
2. จัดจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างเหมาะสม
3. จัดรายวิชาที่สอนได้ตรงตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน
4. มีการจัดเตรียมแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามมาตรฐานรายวิชา
5. มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
6. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
7. มีการจัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการ ที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
8. จัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
9. มีการประเมินผลการเรียนการสอนของครูผู้สอน
10. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป
11. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-6 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดได้แก่ มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการจัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการที่เหมาะสมกับสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุดคือ นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ($\bar{X} = 3.19$)

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ จัดรายวิชาที่สอนได้ตรงตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน และจัดให้มีการทบทวนในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.61$)

4.2.1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

1. มีการจัดทำแผนฝึกอบรมให้บุคลากรอยู่เสมอ
2. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผน การสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้
4. จัดให้มีการอบรมในเรื่องเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
6. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
7. มีการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
8. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วมประชุมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก
9. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น
10. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานประกอบการ
11. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ประกอบการสอน
12. ค่าเฉลี่ย

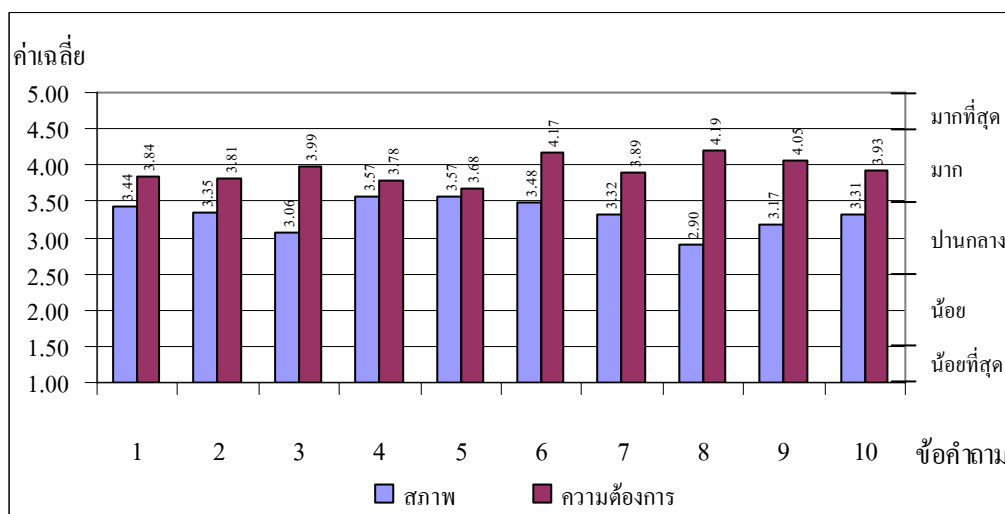
ภาพที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการพัฒนาบุคลากร

จากภาพที่ 4-7 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางสูงสุด ได้แก่ จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำ

แผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุดคือ มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น ($\bar{X} = 2.90$)

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากสูงสุด ได้แก่ จัดให้มีการอบรมในเรื่องเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.19$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น ($\bar{X} = 3.84$)

4.2.1.4 ด้านสื่อการสอน

1. มีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อเพื่อใช้ในการสอนด้วยตนเอง
3. มีการบริหารจัดการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน
4. มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
5. มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
6. จัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต
ไว้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม
7. มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนของครูผู้สอน
ก่อนเปิดภาคเรียน
8. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน
9. มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อ และอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ
10. ค่าเฉลี่ย

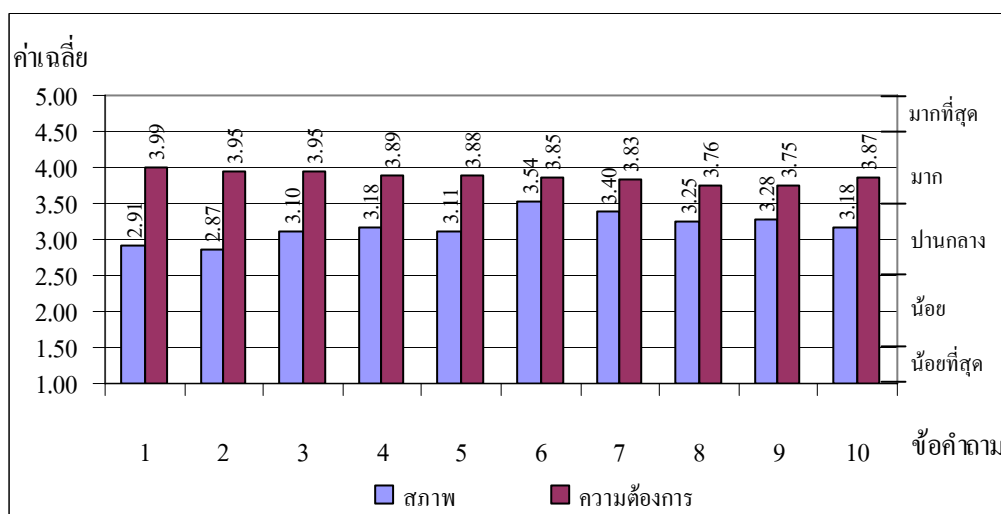
ภาพที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านสื่อการสอน

จากภาพที่ 4-8 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ
ในด้านสื่อการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ
พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับ
กิจกรรมการเรียนการสอน และมีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับ
จำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ จัดให้มีแหล่งสนับสนุน

การเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.48$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน ($\bar{X} = 2.90$)

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านสื่อการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อและอุปกรณ์การสอน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมากคือ จัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 3.68$)

4.2.1.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

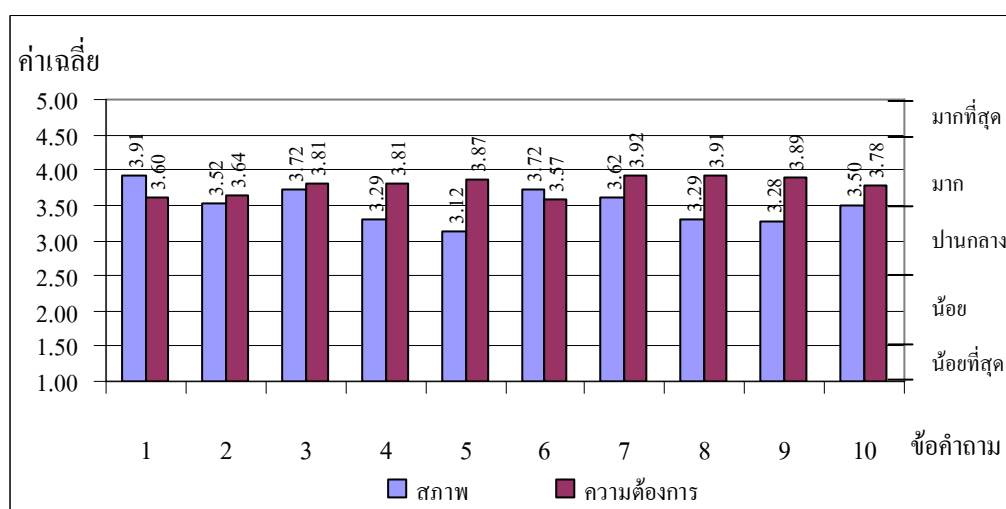
1. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. มีการกำหนดตารางเวลาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู- อาจารย์เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. จัดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามความสนใจ
6. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ
7. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี
8. มีการกำกับ ติดตามการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่เสมอ
9. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
10. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากภาพที่ 4-9 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี ($\bar{X} = 3.40$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 2.87$)

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจ จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.95$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก น้อยที่สุด คือ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.75$)

4.2.1.6 ด้านการวัดและประเมินผล

1. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน
2. มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนได้ศึกษา
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร
4. มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย
5. มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง
6. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน
7. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ
8. มีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผล
9. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
10. ค่าเฉลี่ย

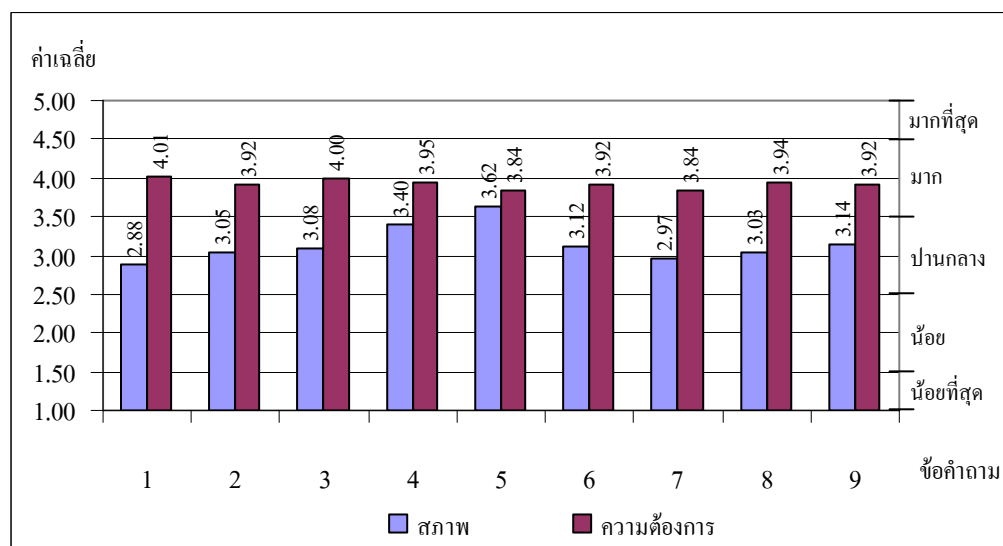
ภาพที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการวัดและประเมินผล

จากภาพที่ 4-10 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาคือมีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร ($\bar{X} = 3.72$) และ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.72$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง ($\bar{X} = 3.12$)

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือมีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.57$)

4.2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน มีรายละเอียดดังนี้

4.2.2.1 ด้านการใช้หลักสูตร

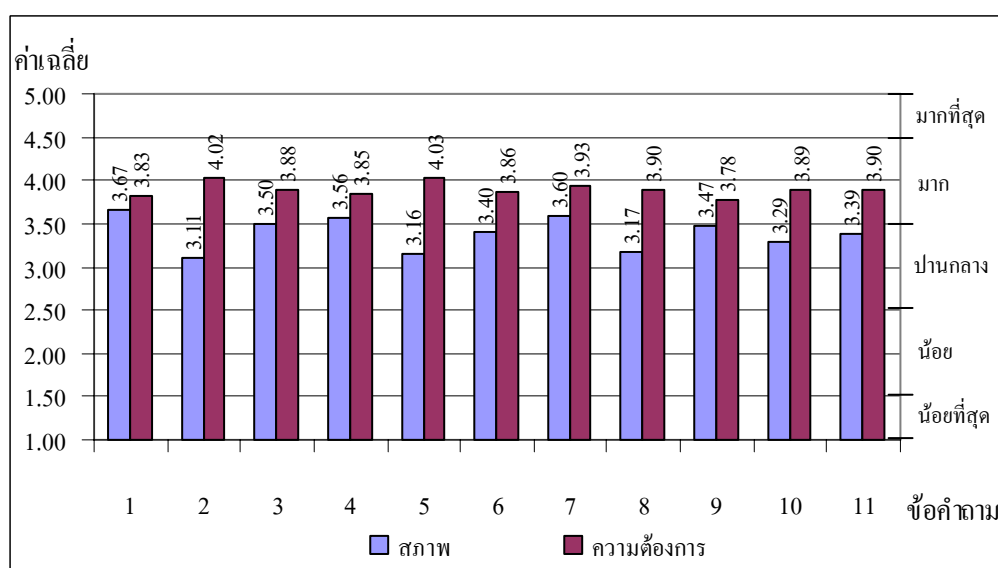
1. มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร
2. มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
3. จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
4. มีการจัดแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร
5. มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร
6. จัดตารางเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสมกับหลักสูตร
7. จัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
8. มีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงการเรียนการสอน
9. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-11 ค่าเฉลี่ยของสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการใช้หลักสูตร

จากภาพที่ 4-11 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในด้านการใช้หลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดได้แก่ มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีการจัดแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.40$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือ มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 2.88$)

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในด้านการใช้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.84$)

4.2.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

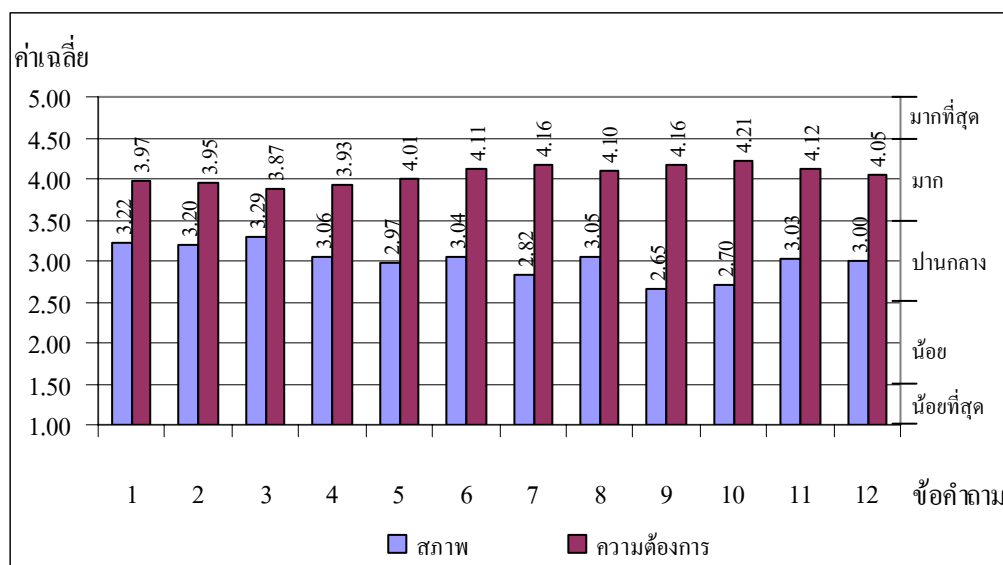
1. มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร
2. จัดจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างเหมาะสม
3. จัดรายวิชาที่สอนได้ตรงตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน
4. มีการจัดเตรียมแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามมาตรฐานรายวิชา
5. มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
6. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
7. มีการจัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
8. จัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
9. มีการประเมินผลการเรียนการสอนของครู ผู้สอน
10. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป
11. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการจัดการเรียนการสอน

จากภาพที่ 4-12 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดได้แก่ มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการจัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการที่เหมาะสมกับสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.60$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ จัดจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.11$)

ครูผู้สอนมีความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดได้แก่ มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ จัดจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการประเมินผลการเรียนการสอนของครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.78$)

4.2.2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

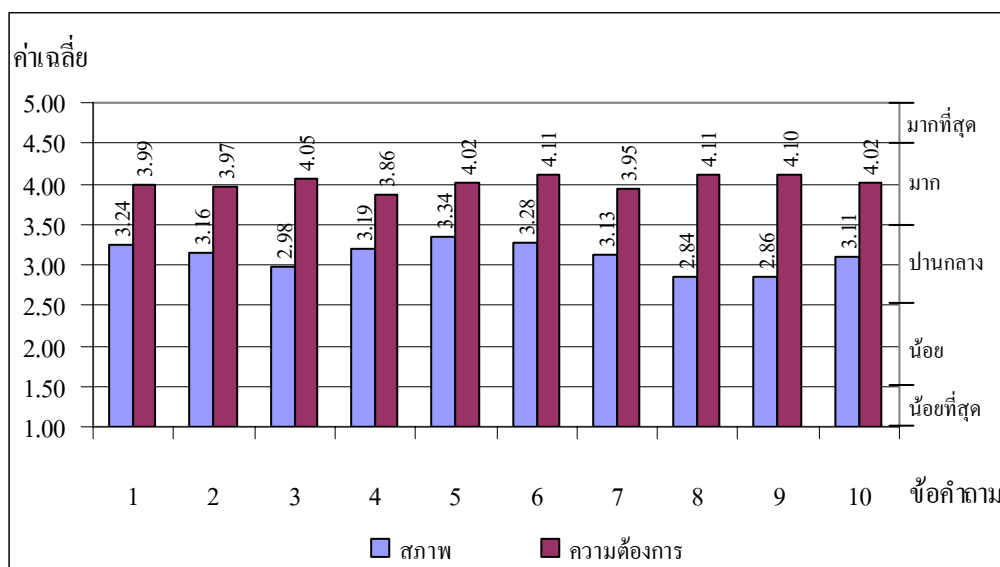
1. มีการจัดทำแผนฝึกอบรมให้บุคลากรอยู่เสมอ
2. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเรียนเป็นสำคัญ
3. จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผน การสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้
4. จัดให้มีการอบรมในเรื่องเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
6. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
7. มีการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
8. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วมประชุมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก
9. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น
10. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานประกอบการ
11. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ประกอบการสอน
12. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการพัฒนาบุคลากร

จากภาพที่ 4-13 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางสูงสุด ได้แก่ จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.29$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีการจัดทำแผนฝึกอบรมให้บุคลากรอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.22$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น ($\bar{X} = 2.65$)

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากสูงสุด ได้แก่ มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับปานมาก คือ มีการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น ($\bar{X} = 4.16$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.87$)

4.2.2.4 ด้านสื่อการสอน

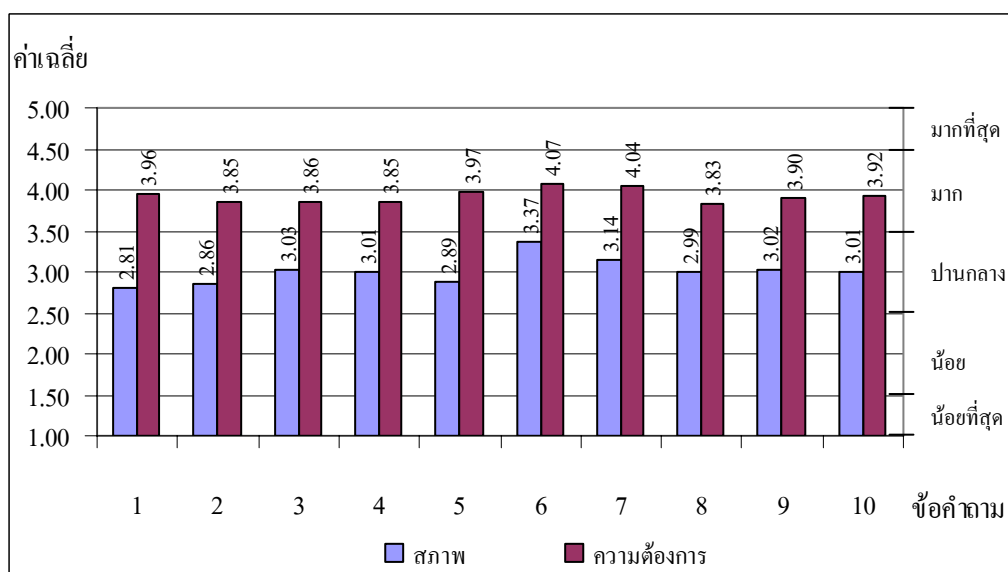
1. มีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อเพื่อใช้ในการสอนด้วยตนเอง
3. มีการบริหารจัดการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน
4. มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
5. มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
6. จัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต
ไว้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม
7. มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนของครูผู้สอน
ก่อนเปิดภาคเรียน
8. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน
9. มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อ และอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ
10. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-14 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านสื่อการสอน

จากภาพที่ 4-14 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านสื่อการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางสูงสุด ได้แก่ มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ จัดให้มี แหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับ ปานกลางน้อยที่สุด คือ จัดให้มีศูนย์หรือ หน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน ($\bar{X} = 2.84$)

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านสื่อ การสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย ระดับมากสูงสุด ได้แก่ จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน และจัดให้มี แหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อ สื่อและอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ ($\bar{X} = 4.10$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.86$)

4.2.2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. มีการกำหนดตารางเวลาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู- อาจารย์เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. จัดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามความสนใจ
6. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ
7. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี
8. มีการกำกับ ติดตามการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่เสมอ
9. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
10. ค่าเฉลี่ย

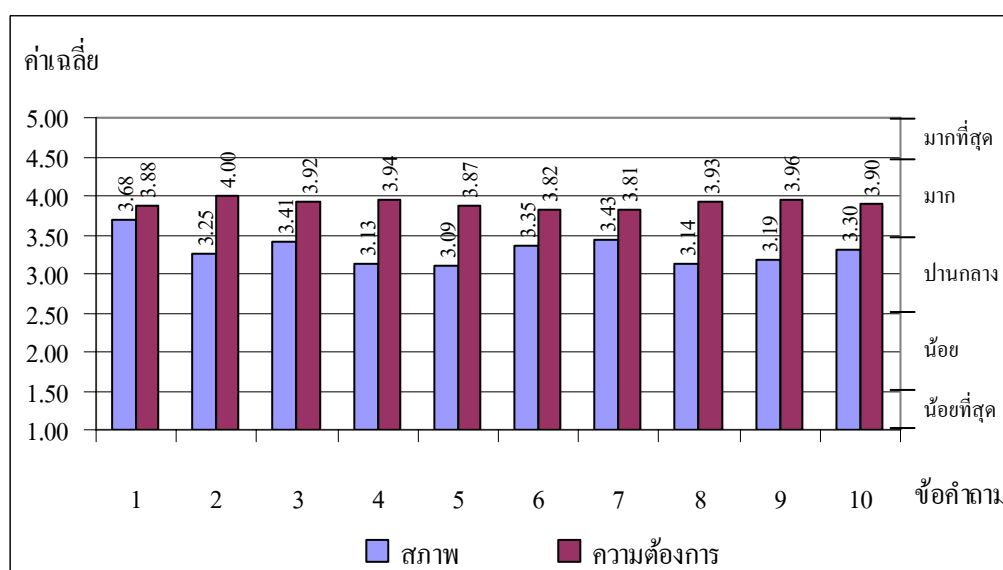
ภาพที่ 4-15 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากภาพที่ 4-15 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางสูงสุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรม ส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และ

ประเพณี ($\bar{X} = 3.14$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 2.81$)

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการกำกับ ติดตามการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.83$)

4.2.2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

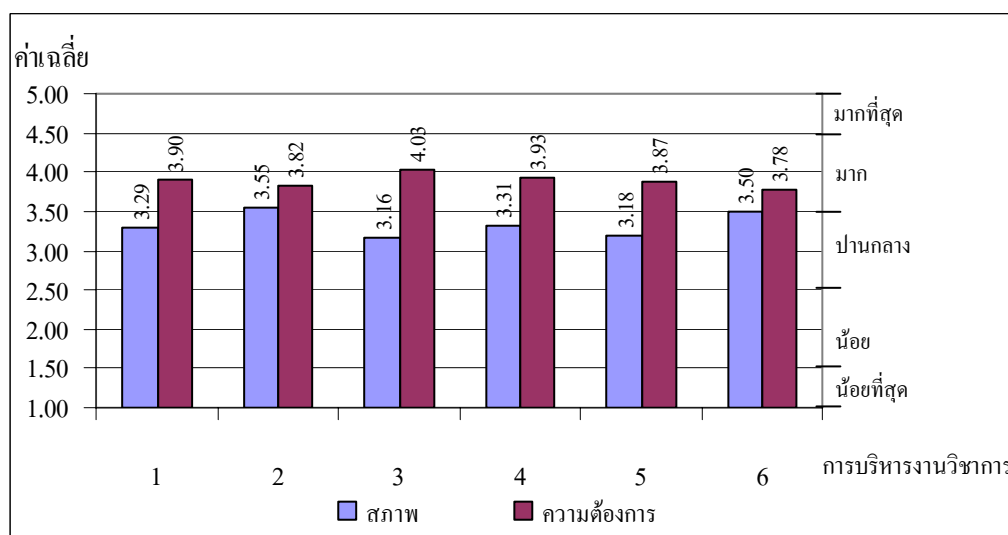
1. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน
2. มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนได้ศึกษา
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร
4. มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย
5. มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง
6. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน
7. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ
8. มีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผล
9. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
10. ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 4-16 ค่าเฉลี่ยของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการวัดและประเมินผล

จากภาพที่ 4-16 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและ คลังข้อสอบ ($\bar{X} = 3.43$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางน้อยที่สุด คือ มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง ($\bar{X} = 3.09$)

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนได้ศึกษา ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือค่าเฉลี่ยระดับมาก คือ มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากน้อยที่สุด คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ ($\bar{X} = 3.81$)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นภาพรวมของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครในแต่ละด้านดังนี้

1. การใช้หลักสูตร	4. สื่อการสอน
2. การจัดการเรียนการสอน	5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. การพัฒนาบุคลากร	6. การวัดและประเมินผล

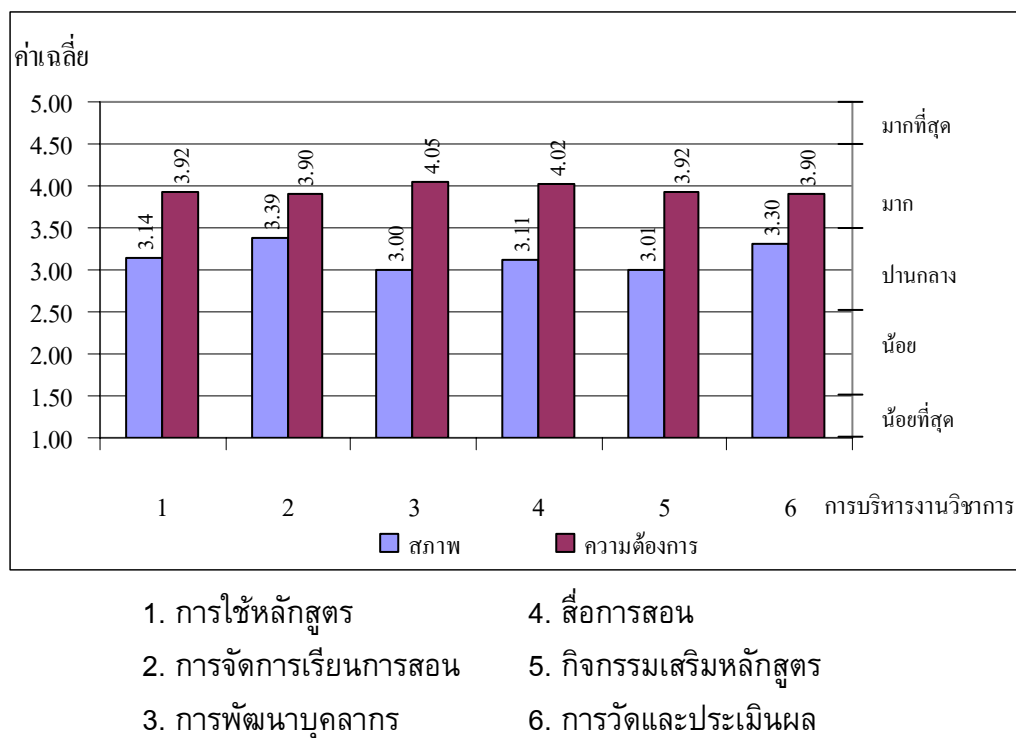
ภาพที่ 4-17 ค่าเฉลี่ยโดยรวมของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

จากภาพที่ 4-17 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านสื่อการสอน ด้านการใช้หลักสูตร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการพัฒนาบุคลากร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านสื่อการสอน

ด้านการใช้หลักสูตร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นโดยรวม ของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านดังนี้

ภาพที่ 4-18 ค่าเฉลี่ยโดยรวมของสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

จากภาพที่ 4-18 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และในส่วนของความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

4.3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร
รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพ
การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การใช้หลักสูตร	3.29	0.73	3.14	0.67	1.646
การจัดการเรียนการสอน	3.55	0.71	3.39	0.68	1.763
การพัฒนาบุคลากร	3.16	0.83	3.00	0.77	1.553
สื่อการสอน	3.31	0.81	3.11	0.80	1.947
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.18	0.86	3.01	0.83	1.559
การวัดและประเมินผล	3.50	0.68	3.30	0.78	2.053*

*P < .05

จากตารางที่ 4-1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อสภาพ
การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขต
กรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน
กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล
มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 5 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

4.3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ในเขตกรุงเทพมหานคร รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การใช้หลักสูตร	3.90	0.89	3.92	0.75	-0.252
การจัดการเรียนการสอน	3.82	0.91	3.90	0.83	-0.748
การพัฒนาบุคลากร	4.03	0.78	4.05	0.77	-0.273
สื่อการสอน	3.93	0.81	4.01	0.76	-0.826
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.87	0.75	3.92	0.72	-0.549
การวัดและประเมินผล	3.78	0.90	3.90	0.78	-1.057

จากตารางที่ 4-2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดและประเมินผล พบว่า ไม่มีความแตกต่าง

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

4.4.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7.928	2	3.964	9.187*
ภายในกลุ่ม	136.348	316	0.431	
รวม	144.275	318		

*P < .05

จากตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดโรงเรียน		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	2.732	-		
ขนาดกลาง	3.141	0.409*	-	
ขนาดใหญ่	3.291	0.559*	0.150	-

*P < .05

จากตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลางกับขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก

4.4.2 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5.826	2	2.913	5.976*
ภายในกลุ่ม	147.216	302	0.487	
รวม	153.042	304		

*P < .05

จากตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดโรงเรียน		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดเล็ก	3.856	-		
ขนาดกลาง	4.165	0.309	-	
ขนาดใหญ่	3.856	-0.001	-0.309*	-

*P < .05

จากตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนรายคู่ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ขนาดใหญ่ และขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการ

พัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร มหานครรายคู่จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 ความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

4.5.1 ความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้บริหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.5.1.1	ด้านการใช้หลักสูตร	ความถี่
	ก) ควรพัฒนาการใช้หลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและสาขาที่ขาดแคลน	7
	ข) ควรอบรมให้ความรู้กับผู้ใช้หลักสูตร	3
	ค) ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร	2
	ง) ควรวิเคราะห์หลักสูตรก่อนนำมาใช้	2
	จ) ควรใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองตามนโยบายของรัฐ	2
	ฉ) ควรใช้หลักสูตรที่โรงเรียนสร้างขึ้นเอง	2
4.5.1.2	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ความถี่
	ก) ควรจัดชั่วโมงให้เหมาะสมในแต่ละสาขาวิชา เช่น ภาควิชาควรจัดอย่างต่อเนื่อง	4
	ข) ควรจัดคาบสอนให้เหมาะสมกับครูผู้สอน เช่น ไม่มากเกินไป	2
4.5.1.3	ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความถี่
	ก) ควรพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้เท่าทันวิทยาการใหม่ๆ ที่ทันสมัย เช่น การส่งไปอบรมศึกษาดูงาน	11
	ข) ส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษาต่อโดยสนับสนุนเรื่องทุนการศึกษา	2

	4.5.1.4	ด้านสื่อการสอน	ความถี่
		ก) ควรจัดให้มีการอบรมการจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร	5
		ข) ครูควรจัดทำสื่อสำเร็จรูป/สื่อการสอนด้วยตนเอง	2
		ค) ควรมีนโยบายและหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน	2
		ง) ควรใช้สื่อของจริงประกอบการเรียนการสอน	2
		จ) ควรใช้สื่อที่ง่าย สะดวก และประหยัด	2
อย่างแท้จริง สถานศึกษา	4.5.1.5	ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ความถี่
		ก) ควรจัดกิจกรรมที่สนองต่อความต้องการของนักเรียน	6
		ข) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอก	4
		ค) ควรเน้นกิจกรรมที่พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้มากขึ้น	2
ทุกด้าน	4.5.1.6	ด้านการวัดและประเมินผล	ความถี่
		ก) ควรมีการวัดและประเมินผลที่เที่ยงตรงและครอบคลุม	3
		ข) ควรมีการวัดและประเมินผลในทุกส่วนงาน/กิจกรรม	2
		ค) ควรประเมินผลตามสภาพจริง	2
		ง) ควรเป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกระดับการศึกษา	2
4.5.2 ความคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครของครูผู้สอน โดยมีรายละเอียดดังนี้			
ในปัจจุบัน มีเอกภาพ	4.5.2.1	ด้านการใช้หลักสูตร	ความถี่
		ก) ควรเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับภาวะด้านเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมแรงงาน	6
		ข) ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลง	4
		ค) ควรพิจารณาหลักสูตรที่นำมาใช้ให้เหมาะสมและ	3
		ง) ควรเน้นคุณธรรมจริยธรรมในหลักสูตรมากขึ้น	2

4.5.2.2	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ความถี่
	ก) ควรจัดชั่วโมงให้เหมาะสมกับวิชา	7
	ข) ควรจะลดวิชาสามัญให้มีการเรียนน้อยลง เพิ่มชั่วโมง	3
	ด้านปฏิบัติงานช่างให้มากขึ้น	
	ค) ศักยภาพของผู้เรียนไม่เท่ากัน แต่จุดประสงค์ต้องการ	
	สูงเกินไป	2
4.5.2.3	ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความถี่
	ก) ควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น	
	การอบรมสัมมนา	13
	ข) ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมกับสถานประกอบ	
	การตามความเหมาะสม	3
4.5.2.4	ด้านสื่อการสอน	
	ก) สื่อ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ควรมีเพียงพอ	10
	ข) ขาดงบประมาณสนับสนุน	6
4.5.2.5	ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ความถี่
	ก) ควรเน้นด้านกีฬา	3
	ข) โรงเรียนควรดำเนินการตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	
	ให้สมบูรณ์	2
	ค) กิจกรรมของทางโรงเรียนมีน้อย	2
	ง) ควรมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาช่วยดูแล	2
	จ) ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร	2
4.5.2.6	ด้านการวัดและประเมินผล	ความถี่
	ก) ควรได้รับการแนะนำวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม	2
	ข) ควรมีเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผล	2

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประเภทการสำรวจ (Survey Method) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหาร จำนวน 97 คน และครูผู้สอน จำนวน 291 คน ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตารางการสุ่มหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan และใช้วิธีการเทียบสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างกับขนาดของประชากร จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) อีกครั้งหนึ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งแจกแบบสอบถามและรับกลับด้วยตนเอง ส่วนที่สองส่งแบบสอบถามและกำหนดวันส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของผู้บริหารจำนวน 82 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 84.54 และครูผู้สอนจำนวน 239 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.13 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ANOVA (Analysis of Variance) และเปรียบเทียบรายคู่ใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Window PC Version 13

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน และขนาดของโรงเรียนส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

5.1.2.1 ด้านการใช้หลักสูตร

ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการใช้หลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการใช้หลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการใช้หลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร

5.1.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

5.1.2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มี

การอบรมในเรื่องเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการพัฒนาบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาต่องานด้านวิชาการ ในสถานประกอบการ

5.1.2.4 ด้านสื่อการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านสื่อการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และมีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในด้านสื่อการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านสื่อการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในด้านสื่อการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน และจัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต วับริกรผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

5.1.2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ

5.1.2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

สภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนได้ศึกษา

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.3.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการวัดและประเมินผลพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.4.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ที่ต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ รายคู่ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ขนาดกลางกับขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดเล็กมีสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

5.1.4.2 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการรายคู่ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดใหญ่ กับขนาดกลางมีความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งอภิปรายผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

5.2.1.1 ด้านการใช้หลักสูตร

ผลจากการศึกษาวิจัยสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการใช้หลักสูตรในบางหัวข้อมีการปฏิบัติยังไม่มากเท่าที่ควร จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาให้มากขึ้น โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับการทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพราะแผนการสอนเป็นการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู ซึ่งจะช่วยให้การจัดเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฑาพร (2544 : 111) ที่ว่าครูผู้สอนได้มีการจัดทำแผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นประโยชน์ของแผนการสอนจะทำให้ครูผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาการสอน เอกสารหรือสื่อประกอบการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติการสอนเป็นไปอย่างสะดวกราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์การสอนที่ตั้งไว้อย่างรวดเร็ว (สุราษฎร์, 2531 : 122-123)

5.2.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผลจากการศึกษาวิจัยสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหารเป็นผู้ที่ทำหน้าที่จัดรายวิชา และกำหนดตัวผู้สอน ตลอดจนจัดจำนวนชั่วโมงสอนให้กับครูผู้สอน โดยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอาจจะมองว่า การดำเนินการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวนี้ มีบางเรื่องที่ยังมีความไม่เหมาะสม และควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงจึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปก็เป็นได้ สำหรับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร แสดงว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร โดยหลักสูตรที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรเอาไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จึงต้องจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร (2548 : 121) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร และจัดรายวิชาที่สอนได้ตรงตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน

5.2.1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

ผลจากการศึกษาวิจัยสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากรในบางเรื่องมีการปฏิบัติยังไม่มากเท่าที่ควร จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาให้มากขึ้น โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แสดงว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในด้านการจัดทำแผนการสอน และการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนั้นก็คือ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง ผู้เรียนได้ฝึกในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นครูจึงต้องปรับบทบาท

จากผู้สอนมาเป็นผู้จัดการ หรือเป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสนองความต้องการและความสามารถที่แตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ ทรงชัย (2541 : 76) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ฝ่ายวิชาการให้ข้อเสนอแนะในการเขียนแผนการสอน และจัดให้มีการอบรมการเขียนแผนการสอน

5.2.1.4 ด้านสื่อการสอน

ผลจากการศึกษาวิจัยสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านสื่อการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันซึ่งอาจเป็นเพราะว่าสภาพการบริหารงานวิชาการด้านสื่อการสอนมีการปฏิบัติในระดับที่ยังไม่มาก ด้วยเหตุนี้ จึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอน ต้องการที่จะได้รับการพัฒนาให้มากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับทรงชัย (2541 : 78) ที่ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และมีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และจัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียน อย่างเพียงพอและเหมาะสม โดยที่การดำเนินกิจการของโรงเรียนเอกชนนั้นจะต้องมุ่งเน้นที่คุณภาพเป็นหลัก นั่นคือจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน (สมศักดิ์, 2541 : 15) ดังนั้นจึงต้องจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การสอน ตลอดจนจัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียน อย่างเพียงพอและเหมาะสม

5.2.1.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผลจากการศึกษาวิจัยสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ อาจจะมีการดำเนินการ หรือการปฏิบัติยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงอาจเป็นเหตุผลให้ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องการให้มีการพัฒนามากขึ้น โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมการอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี ซึ่งโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนได้ดำเนินการปฏิบัติเป็นประจำอยู่แล้ว เพราะจะต้องมีการกำหนดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลงในแผนการจัดกิจกรรมประจำปีของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับศิริพร (2548 : 122) ที่ว่าโรงเรียนมีการกำหนดตารางโครงการ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไว้อย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนนั้นเป้าหมายที่สำคัญ คือ ต้องการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง ดี และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

5.2.1.6 ด้านการวัดและประเมินผล

ผลจากการศึกษาวิจัยสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดและประเมินผลภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหารเป็นผู้ที่กำหนดหลักการและวิธีการในการวัดและประเมินผล โดยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติตาม ซึ่งครูผู้สอนอาจจะมองว่า การดำเนินการในส่วนของการวัดและประเมินผลอาจจะมีบางเรื่องที่ยังไม่เหมาะสม ควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขจึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ครูผู้สอน และผู้บริหารมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สำหรับความต้องการพัฒนาในด้านการวัดและประเมินผลตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร (2548 : 122) ที่พบว่า โรงเรียนได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลไว้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ด้วยเหตุนี้การวัดประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าโรงเรียนมีการปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้ครูผู้สอนไม่เกิดความสับสนในการประเมินผลผู้เรียน และยังส่งผลให้การวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นไปตามสภาพจริงสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา และตามศักยภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.2.2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็น

ที่สอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จะพบว่าส่วนมากมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนนั้น มีระเบียบวิธีปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนจึงต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน

5.2.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาผลจากการวิจัยพบว่าทั้งผู้บริหารและครู มีความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนให้ความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพราะจะส่งผลโดยตรงกับคุณภาพของโรงเรียน และนักเรียน ดังนั้นผู้บริหารและครูต้องการที่จะพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.2.3.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ที่ต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดเล็กมีความแตกต่างกัน แสดงว่าขนาดของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีผลต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีข้อจำกัดในด้านบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ ตลอดจนงบประมาณจึงอาจมีผลทำให้สภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างจาก โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลาง และขนาดใหญ่เพราะมีความพร้อมในด้านต่างๆ ดีกว่าโรงเรียนขนาดเล็กก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทรงชัย (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สาขาบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีสภาพการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน

5.2.3.2 ผลการเปรียบเทียบ ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดกลาง พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลาง ย่อมต้องการที่จะพัฒนาการบริหารงานวิชาการของตนเอง ให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ ที่มีมาตรฐานการบริหารงานวิชาการที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นเหตุผลทำให้ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันก็เป็นได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

5.3.1.1 ควรมีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตร มาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร

5.3.1.2 ควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงาน ด้านวิชาการในสถานศึกษา และสถานประกอบการ นอกจากนั้นควรสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ประกอบการสอน

5.3.1.3 โรงเรียนควรจัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน นอกจากนั้นควรจัดให้มีแหล่งสนับสนุนการสร้าง และใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อ และอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ

5.3.1.4 ควรมีนำผลการประเมินการเรียน มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

5.3.1.5 ควรมีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน ในเรื่องการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาและสนับสนุนให้จัดทำเป็นข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนทั่วประเทศ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบตามความคิดเห็น ของครูสามัญและครูช่างอุตสาหกรรม ที่มีต่อสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมล ภูประเสริฐ. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ทิพย์พิมลเคชั่น, 2544.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

กระทรวงศึกษาธิการ. การทำหนังสือและสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2544.

_____. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร :
กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.

กัญญา ศิริโพธิ์ตะ. ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, 2543.

กิตติมา ปรีดีติลล. การบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิพัฒน์,
2532.

เกลิณี ชิวปรีชา. การดำเนินงานทางด้านวิชาการในสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทาน
สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษา
และพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.

จรวพร ธรณินทร์. เอกสารการวิจัย ก้าวต่อไปของการปฏิรูปการศึกษาไทย.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน , 2544.

จตุกิตต์ โกมุกแดง. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2547

จุฑาพร รัตนมุสิก. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมเขตการศึกษา 3.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2544.

- ใจจริง บุญเรืองรอง. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2540.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2544.
- ณรงค์ เทียนส่อง. การประกันคุณภาพทางวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.
- ทรงชัย เชาวน์ไพบจน์. ศึกษาความต้องการการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสาขาบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2541.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. กลยุทธ์ความสำเร็จในการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เอร่าวัฒนา, 2531.
- นิตยา สุวรรณศรี. หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา. อุตรดิตถ์ : สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์, 2541.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535.
- บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2537.
- บุญเทียม เจริญยิ่ง. แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529.
- ปรีชา บุญคมรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2535.
- _____. การจัดและการบริหารงานอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2542.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นามิบุ๊คส์พับลิเคชั่น, 2546.
- เมธี ปิณฑานนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529.
- รุ่ง แก้วแดง. "การศึกษาไทย ปี 2000." วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช. 12(1), (มกราคม-เมษายน) : 2542.
- รุจิร ภูสารและคณะ. การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2545.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. สถิติและการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2531.

- วาสนา เพิ่มพูน. พฤติกรรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร : แอลทีเพรส, 2542.
- วิจิตร ดิจันท์. การบริหารโรงเรียน. สงขลา : วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่, 2537.
- วิรัช กุมาทมาศ. รูปแบบของความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาล และเอกชนในการพัฒนาอาชีพอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2538.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เลฟแอนด์ลิฟเฟส, 2542.
- วรรณิ์ สินศุภรัตน์. ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาเขตสายการบริหารธุรกิจตามทัศนะของผู้บริหารและครูอาจารย์ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2540.
- วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. ปรัชญาอาชีพศึกษาและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอพีกราฟิกดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, 2539.
- ศิริพร มงคล. ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีพศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, 2548.
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์. การประเมินผลการเรียน. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, 2541.
- สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. สรรสาระพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพมหานคร : ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2543.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. การศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- สุขวิรัตน์ นฤทัย. การศึกษานโยบายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีพศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2542.
- สุนน อมรวิวัฒน์. ทำไมต้องปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไอดีเยิร์สแควร์, 2541.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. การพัฒนาหลักสูตรรายวิชา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2531.

สุวรรณมาลี สุวรรณภู. ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.

สุวิทย์ หิรัญยานนท์. พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอคิวบุ๊กเซ็นเตอร์, 2540.
เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. การบริหารงานวิชาการ. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, 2541.

เสน่ห์ ทิมสุกใส. พฤติกรรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. นครราชสีมา : สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, 2540.

สำนักงานเขตการศึกษากรุงเทพมหานคร. เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2540.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2543.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. ก้าวต่อไปของการศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร : กองนโยบายและแผน, ม.ป.ป.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.).
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารใช้พัฒนาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. [ออนไลน์] 2550. [สืบค้นวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2550]. จาก <http://www.onesqa.or.th>

อัจฉราวรรณ ศรีโกมุท. สภาพปัญหาด้านวิชาการในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 12. ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.

อนุศักดิ์ สมิตสันต์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2540.

อุทัย บุญประเสริฐ. ความรู้พื้นฐานหลักสูตร และการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน.
กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ภาษาอังกฤษ

Best, John W. Research in Education. 4th ed. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall, 1977.

Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York: McGraw-Hill, 1973.

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. รศ.ดร.สบสันต์ อุตกฤษฎ์ รองหัวหน้าภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษาฝ่ายวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพิบูลสงคราม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
10800
2. ดร.พรเลิศ แสงทวีเลิศ ผู้จัดการ/ครูใหญ่ โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี
686 ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร
10700
3. ดร.ณัฐสรณ์ ลีศิริเจริญ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยสุมน้ำปิง
290 หมู่ 2 ถนนพหลโยธิน ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอเมือง
จังหวัดตาก 63000
4. อาจารย์มนตรี พรหมเพชร ศึกษานิเทศก์ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและอาชีพ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
5. อาจารย์วิทยา ดีวุ่น อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 3272

ที่ คศ ๒1 /2550

วันที่ 19 มกราคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สปลันตี อุตกฤษฎ์

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเฒ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองอนันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามสำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ 0525.3/ 50

คณะกรรมการการศึกษาระดับอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

19 มกราคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.พรเลิศ แสงแก้วเลิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามสำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/ 50

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

19 มกราคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ณัฐสรณ์ ลีศิริเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสมพงษ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามสำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/ 50

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

19 มกราคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์มนตรี พรหมเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันทน์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามสำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/ 50

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

19 มกราคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์วิทยา ดีวัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเฒ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันท
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามสำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2 912-2010

ที่ ศธ 0525.3/122

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พหลโยธิน บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนกึ่งพุทธกฤตภูมิ ช่างกล ชส.ทบ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเด่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมทาบบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระการ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันทน์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/111

คณะกรรมการการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

8 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/1๑๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/122

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเฉ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/122

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พหลโยธิน บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงษ์ เลื่อนเภา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/121

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

8 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/ 121

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พหลุสงครวม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/121

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

8 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนพระรามหฤทศน์เทคโนโลยี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองอนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวษณู พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/12.1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

8 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคนิควิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันทน์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/19๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนช่างฝีมือปทุมวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/121

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเซนต์จอร์จส์เทคโนโลยีเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองอนันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/121

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10900

๙ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนดอนบอสโก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเฉ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/121

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตระงับการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุญาตระงับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/122

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10900

8 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เลือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/111

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

8 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุมัติโครงการในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยียานยนต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองอนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุมัติโครงการในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/111

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พหลุสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๖ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนมีนบุรีปอัสเทคโนโลยี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติธยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองอนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/122

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

1518 ถ.พหลโยธิน แขวงบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตกระทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีบัณฑิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงษ์ เลื่อนเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เรืองนันต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุญาตกระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ที่ ศธ 0525.3/1๖๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

๘ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วย นายสมพงศ์ เสือเผ่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์เสมอ เริงอนันต์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ภายในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะนำผล
จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

โทรศัพท์และโทรสาร 0-2912-2010

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ในเขตกรุงเทพมหานคร

นายสมพงศ์ เสือเผ่า

สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร
ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการใช้หลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการพัฒนาบุคลากร
4. ด้านสื่อการสอน
5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
6. ด้านการวัดและประเมินผล

ในการนี้จึงขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการวิจัยซึ่งผล
จากการวิจัยจะนำไปเป็นข้อมูล เพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบคุณที่ได้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- ☐ ปริญญาตรี สาขา.....
- ☐ ปริญญาโท สาขา.....
- ☐ ปริญญาเอก สาขา.....
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ น้อยกว่า 3 ปี ☐ มากกว่า 3 ปี - 6 ปี
- ☐ มากกว่า 6 ปี - 9 ปี ☐ มากกว่า 9 ปี - 12 ปี
- ☐ มากกว่า 12 ปี - 15 ปี ☐ 15 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

- ☐ ครูผู้สอน
- ☐ ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่/ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่/
หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าหมวดวิชา/หัวหน้าแผนก)

4. ขนาดของโรงเรียน

- ☐ ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 590 คน)
- ☐ ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 591 - 1,180 คน)
- ☐ ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนมากกว่า 1,180 คน)

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติ และระดับความต้องการพัฒนา ตามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยมี รายละเอียดดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ดำเนินการ/มีความต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ดำเนินการ/มีความต้องการพัฒนาในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ดำเนินการ/มีความต้องการพัฒนาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ดำเนินการ/มีความต้องการพัฒนาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ดำเนินการ/มีความต้องการพัฒนาในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร										
0. มีการประชุมชี้แจงผู้บริหารและครูให้ทราบถึงรายละเอียดของหลักสูตร				..✓.		.✓.				

ข้อคำถามในข้อ 0. หมายถึง มีการประชุมชี้แจงผู้บริหารและครูให้ทราบถึงรายละเอียดของหลักสูตรมีการปฏิบัติในระดับน้อย และมีความต้องการพัฒนาให้มีการประชุมชี้แจงผู้บริหารและครูให้ทราบถึงรายละเอียดของหลักสูตรในระดับมากที่สุด

[illegible]

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาบุคลากร										
1. มีการจัดทำแผนฝึกอบรมให้บุคลากรอยู่เสมอ										
2. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ										
3. จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้										
4. จัดให้มีการอบรมในเรื่องเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย										
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้ค้นคว้า วิจัยสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน										
6. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และก้าวหน้าเทคโนโลยี										
7. มีการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น										
8. มีการส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วมประชุมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก										
9. มีการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น										
10. มีการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาดูงานด้านวิชาการในสถาน - ประกอบการ										
11. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ประกอบการสอน										
12. อื่น ๆ (โปรดระบุ)										
ด้านสื่อการสอน										
1. มีการจัดเตรียมสื่อ และอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ										
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อเพื่อใช้ในการสอนด้วยตนเอง										
3. มีการบริหารจัดการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน										
4. มีการใช้สื่อ และอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน										
5. มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน										
6. จัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการนักเรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม										

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านสื่อการสอน(ต่อ)										
7. มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนของครูก่อนเปิดภาคเรียน										
8. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน										
9. มีการจัดระบบประมาณในการจัดซื้อสื่อ และอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ										
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)										
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร										
1. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมเสริมหลักสูตร										
2. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร										
3. มีการกำหนดตารางเวลาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน										
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู-อาจารย์เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร										
5. จัดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามความสนใจ										
6. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีในงานอาชีพ										
7. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี										
8. มีการกำกับ ติดตามการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเสมอ										
9. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง										
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)										
ด้านการวัดและประเมินผล										
1. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน										
2. มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลให้ครู ได้ศึกษา										
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร										
4. มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย										
5. มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง										
6. มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง										
7. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน										
8. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ										

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)										
9. มีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผล										
10. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน										
11. อื่น ๆ (โปรดระบุ)										

ตอนที่ 3. ความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

ด้านการใช้หลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการพัฒนาบุคลากร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสื่อการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ตารางภาคผนวก

ตารางที่ ค-1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. วุฒิกการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	271	84.42
ปริญญาโท	37	11.53
อื่น ๆ	13	4.05
รวม	321	100.00

ตารางที่ ค-2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 3 ปี	24	7.48
มากกว่า 3 ปี – 6 ปี	37	11.53
มากกว่า 6 ปี – 9 ปี	40	12.46
มากกว่า 9 ปี – 12 ปี	44	13.70
มากกว่า 12 ปี – 15 ปี	39	12.15
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	137	42.68
รวม	321	100.00

ตารางที่ ค-3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน		
ครูผู้สอน	239	74.45
ผู้บริหาร	82	25.55
รวม	321	100.00

ตารางที่ ค-4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
4. ขนาดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	27	8.41
ขนาดกลาง	86	26.79
ขนาดใหญ่	208	64.80
รวม	321	100.00

ตารางที่ ค-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการใช้หลักสูตร

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการใช้หลักสูตร						
1. มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร	3.02	1.06	ปานกลาง	3.95	0.96	ปานกลาง
2. มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร	3.12	0.97	ปานกลาง	4.00	1.02	มาก
3. จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.09	0.91	ปานกลาง	4.07	1.00	มาก
4. มีการจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมกับหลักสูตร	3.62	0.86	มาก	3.84	1.13	มาก
5. มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	3.85	0.86	มาก	3.57	1.23	มาก
6. จัดตารางเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสมกับหลักสูตร	3.60	1.01	มาก	3.89	1.06	มาก
7. จัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.02	0.88	ปานกลาง	4.00	0.94	มาก
8. มีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.98	0.92	ปานกลาง	3.97	1.07	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.29	0.73	ปานกลาง	3.90	0.89	มาก

ตารางที่ ค-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา

การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการจัดการเรียน
การสอน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
1. มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร	3.96	0.78	มาก	3.61	1.17	มาก
2. จัดจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างเหมาะสม	3.41	1.03	ปานกลาง	3.77	1.11	มาก
3. จัดรายวิชาที่สอนได้ตรงตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน	3.66	1.05	มาก	3.92	1.06	มาก
4. มีการจัดเตรียมแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามมาตรฐานรายวิชา	3.72	0.91	มาก	3.73	1.10	มาก
5. มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.57	1.04	มาก	3.91	1.07	มาก
6. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.53	0.81	มาก	3.90	1.04	มาก
7. มีการจัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการที่เหมาะสมกับสาขาวิชา	3.81	0.96	มาก	3.66	1.17	มาก
8. จัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	3.21	1.05	ปานกลาง	3.92	1.01	มาก
9. มีการประเมินผลการเรียนการสอนของครู ผู้สอน	3.47	1.12	ปานกลาง	3.91	1.14	มาก
10. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป	3.19	0.99	ปานกลาง	3.95	0.96	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.55	0.71	มาก	3.82	0.91	มาก

ตารางที่ ค-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการพัฒนาบุคลากร

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการพัฒนาบุคลากร						
1. มีการจัดทำแผนฝึกอบรมให้บุคลากร อยู่เสมอ	3.11	1.07	ปานกลาง	4.04	0.93	มาก
2. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.33	0.91	ปานกลาง	3.91	1.04	มาก
3. จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผน การสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้	3.38	0.86	ปานกลาง	3.95	1.01	มาก
4. จัดให้มีการอบรมในเรื่องเทคนิคและ วิธีการสอนที่หลากหลาย	3.23	0.93	ปานกลาง	4.23	0.68	มาก
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ ค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อ การเรียนการสอน	3.00	1.02	ปานกลาง	4.19	0.81	มาก
6. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และ ก้าวหน้าเทคโนโลยี	3.09	0.97	ปานกลาง	4.16	0.96	มาก
7. มีการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น	3.27	1.11	ปานกลาง	3.88	0.86	มาก
8. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วม ประชุมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก	3.25	1.11	ปานกลาง	3.96	1.00	มาก
9. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงาน ด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น	2.90	1.06	ปานกลาง	3.84	1.01	มาก
10. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงาน ด้านวิชาการในสถานประกอบการ	2.98	1.19	ปานกลาง	4.09	1.04	มาก
11. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำ เทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ประกอบการสอน	3.25	1.10	ปานกลาง	4.14	0.90	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.16	0.83	ปานกลาง	4.03	0.78	มาก

ตารางที่ ค-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านสื่อการสอน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสื่อการสอน						
1. มีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ	3.44	1.01	ปานกลาง	3.84	1.04	มาก
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อเพื่อใช้ในการสอนด้วยตนเอง	3.35	0.92	ปานกลาง	3.81	0.99	มาก
3. มีการบริหารจัดการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน	3.06	1.02	ปานกลาง	3.99	0.99	มาก
4. มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.57	0.84	มาก	3.78	0.93	มาก
5. มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.57	0.99	มาก	3.68	1.02	มาก
6. จัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ไว้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.48	0.98	ปานกลาง	4.17	0.96	มาก
7. มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนของครูผู้สอนก่อนเปิดภาคเรียน	3.32	0.97	ปานกลาง	3.89	0.99	มาก
8. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อและอุปกรณ์การสอน	2.90	1.01	ปานกลาง	4.19	0.82	มาก
9. มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อและอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ	3.17	1.10	ปานกลาง	4.05	0.98	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.31	0.81	ปานกลาง	3.93	0.81	มาก

ตารางที่ ค-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพและความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านกิจกรรม
เสริมหลักสูตร

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร						
1. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.91	0.97	ปานกลาง	3.99	0.83	มาก
2. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจ จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร	2.87	0.95	ปานกลาง	3.95	0.77	มาก
3. มีการกำหนดตารางเวลาการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	3.10	1.14	ปานกลาง	3.95	0.88	มาก
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู- อาจารย์ เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.18	1.09	ปานกลาง	3.89	0.94	มาก
5. จัดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรตามความสนใจ	3.11	1.14	ปานกลาง	3.88	0.90	มาก
6. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี ในงานอาชีพ	3.54	0.97	มาก	3.85	0.95	มาก
7. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี	3.40	1.08	ปานกลาง	3.83	0.95	มาก
8. มีการกำกับ ติดตามการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรอยู่เสมอ	3.25	0.92	ปานกลาง	3.76	0.82	มาก
9. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	3.28	0.95	ปานกลาง	3.75	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.18	0.86	ปานกลาง	3.87	0.75	มาก

ตารางที่ ค-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารในด้านการวัด
และประเมินผล

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล						
1. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.91	0.88	มาก	3.60	1.16	มาก
2. มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนได้ศึกษา	3.52	0.91	มาก	3.64	1.11	มาก
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร	3.72	0.79	มาก	3.81	1.07	มาก
4. มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	3.29	0.92	ปานกลาง	3.81	0.94	มาก
5. มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผลก่อนนำไปใช้จริง	3.12	0.93	ปานกลาง	3.87	0.95	มาก
6. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน	3.72	0.79	มาก	3.57	1.09	มาก
7. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ	3.62	0.87	มาก	3.92	1.06	มาก
8. มีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผล	3.29	0.79	ปานกลาง	3.91	0.99	มาก
9. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	3.28	0.95	ปานกลาง	3.89	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.50	0.68	มาก	3.78	0.90	มาก

ตารางที่ ค-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการใช้หลักสูตร

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการใช้หลักสูตร						
1. มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร	2.88	0.97	ปานกลาง	4.01	0.86	ปานกลาง
2. มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร	3.05	0.91	ปานกลาง	3.92	0.85	มาก
3. จัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.08	0.90	ปานกลาง	4.00	0.91	มาก
4. มีการจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมกับหลักสูตร	3.40	0.96	ปานกลาง	3.95	0.94	มาก
5. มีการจัดทำแผนการสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	3.62	0.89	มาก	3.84	1.00	มาก
6. จัดตารางเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสมกับหลักสูตร	3.12	0.97	ปานกลาง	3.92	1.00	มาก
7. จัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.97	0.97	ปานกลาง	3.84	0.95	มาก
8. มีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.03	1.05	ปานกลาง	3.94	0.98	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.14	0.67	ปานกลาง	3.92	0.75	มาก

ตารางที่ ค-12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการจัด
การเรียนการสอน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
1. มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตร	3.67	0.92	มาก	3.83	1.06	มาก
2. จัดจำนวนชั่วโมงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างเหมาะสม	3.11	1.01	ปานกลาง	4.02	1.00	มาก
3. จัดรายวิชาที่สอนได้ตรงตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน	3.50	1.03	มาก	3.88	1.07	มาก
4. มีการจัดเตรียมแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามมาตรฐานรายวิชา	3.56	0.85	มาก	3.85	1.03	มาก
5. มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.16	1.03	ปานกลาง	4.03	1.04	มาก
6. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.40	0.94	ปานกลาง	3.86	0.99	มาก
7. มีการจัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการที่เหมาะสมกับสาขาวิชา	3.60	1.03	มาก	3.93	1.07	มาก
8. จัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	3.17	1.10	ปานกลาง	3.90	0.99	มาก
9. มีการประเมินผลการเรียนการสอนของครูผู้สอน	3.47	1.01	ปานกลาง	3.78	1.07	มาก
10. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป	3.29	1.05	ปานกลาง	3.89	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.39	0.68	ปานกลาง	3.90	0.83	มาก

ตารางที่ ค-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา

การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการพัฒนาบุคลากร

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการพัฒนาบุคลากร						
1. มีการจัดทำแผนฝึกอบรมให้บุคลากร อยู่เสมอ	3.22	0.95	ปานกลาง	3.97	1.06	มาก
2. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.20	0.89	ปานกลาง	3.95	1.01	มาก
3. จัดให้มีการอบรมในเรื่องการจัดทำแผน การสอน/หรือแผนการจัดการเรียนรู้	3.29	0.96	ปานกลาง	3.87	1.00	มาก
4. จัดให้มีการอบรมในเรื่องเทคนิคและ วิธีการสอนที่หลากหลาย	3.06	1.00	ปานกลาง	3.93	1.02	มาก
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ ค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ ต่อการเรียนการสอน	2.97	1.01	ปานกลาง	4.01	0.99	มาก
6. มีการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และ ก้าวหน้าเทคโนโลยี	3.04	1.05	ปานกลาง	4.11	0.91	มาก
7. มีการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษา ต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.82	1.14	ปานกลาง	4.16	0.97	มาก
8. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วม ประชุมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก	3.05	1.09	ปานกลาง	4.10	0.92	มาก
9. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงาน ด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น	2.65	1.14	ปานกลาง	4.16	0.90	มาก
10. มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงาน ด้านวิชาการในสถานประกอบการ	2.70	1.08	ปานกลาง	4.21	0.82	มาก
11. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำ เทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ประกอบการสอน	3.03	1.05	ปานกลาง	4.12	0.92	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.00	0.77	ปานกลาง	4.05	0.77	มาก

ตารางที่ ค-14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา

การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านสื่อการสอน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสื่อการสอน						
1. มีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ	3.24	1.01	ปานกลาง	3.99	1.00	มาก
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อเพื่อใช้ในการสอนด้วยตนเอง	3.16	1.05	ปานกลาง	3.97	0.91	มาก
3. มีการบริหารจัดการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน	2.98	1.04	ปานกลาง	4.05	0.81	มาก
4. มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.19	1.02	ปานกลาง	3.86	0.96	มาก
5. มีการจัดหาเอกสาร หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.34	1.07	ปานกลาง	4.02	1.03	มาก
6. จัดให้มีแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ใ้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.28	1.12	ปานกลาง	4.11	0.99	มาก
7. มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนของครูผู้สอนก่อนเปิดภาคเรียน	3.13	1.09	ปานกลาง	3.95	0.95	มาก
8. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานบริการสื่อ และอุปกรณ์การสอน	2.84	1.06	ปานกลาง	4.11	0.92	มาก
9. มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อและอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ	2.86	1.14	ปานกลาง	4.10	0.96	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.11	0.80	ปานกลาง	4.02	0.76	มาก

ตารางที่ ค-15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านกิจกรรม
เสริมหลักสูตร

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร						
1. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสนอ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.81	1.07	ปานกลาง	3.96	0.82	มาก
2. มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจ จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร	2.86	0.99	ปานกลาง	3.85	0.86	มาก
3. มีการกำหนดตารางเวลาการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	3.03	1.10	ปานกลาง	3.86	0.96	มาก
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู- อาจารย์ เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.01	1.03	ปานกลาง	3.85	0.94	มาก
5. จัดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรตามความสนใจ	2.89	1.09	ปานกลาง	3.97	0.90	มาก
6. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี ในงานอาชีพ	3.37	1.08	ปานกลาง	4.07	0.93	มาก
7. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี	3.14	1.12	ปานกลาง	4.04	0.93	มาก
8. มีการกำกับ ติดตามการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรอยู่เสมอ	2.99	0.95	ปานกลาง	3.83	0.86	มาก
9. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	3.02	1.04	ปานกลาง	3.90	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.01	0.83	ปานกลาง	3.92	0.73	มาก

ตารางที่ ค-16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพ และความต้องการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการวัด
และประเมินผล

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล						
1. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล เป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.68	1.10	มาก	3.88	1.09	มาก
2. มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผล ให้ครูผู้สอนได้ศึกษา	3.25	1.13	ปานกลาง	4.00	0.95	มาก
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา ในหลักสูตร	3.41	0.98	มาก	3.92	0.97	มาก
4. มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลาย	3.13	0.97	ปานกลาง	3.94	0.92	มาก
5. มีการตรวจสอบเครื่องมือการวัดผล ก่อนนำไปใช้จริง	3.09	1.06	ปานกลาง	3.87	0.93	มาก
6. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ของผู้เรียน	3.35	1.03	ปานกลาง	3.82	1.06	มาก
7. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดทำ ข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ	3.43	1.07	ปานกลาง	3.81	1.02	มาก
8. มีแผนการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ ในเรื่องการวัดและประเมินผล	3.14	1.00	ปานกลาง	3.93	0.90	มาก
9. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการ ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	3.19	1.05	ปานกลาง	3.96	0.90	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.30	0.78	ปานกลาง	3.90	0.78	มาก

ตารางที่ ค-17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นภาพรวมของผู้บริหารที่มีต่อสภาพและความต้องการ
พัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละด้าน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การใช้หลักสูตร	3.29	0.73	ปานกลาง	3.90	0.89	มาก
การจัดการเรียนการสอน	3.55	0.71	มาก	3.82	0.91	มาก
การพัฒนาบุคลากร	3.16	0.83	ปานกลาง	4.03	0.78	มาก
สื่อการสอน	3.31	0.81	ปานกลาง	3.93	0.81	มาก
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.18	0.86	ปานกลาง	3.87	0.75	มาก
การวัดและประเมินผล	3.50	0.68	มาก	3.78	0.90	มาก

ตารางที่ ค-18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นภาพรวมของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพและความต้องการ
พัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละด้าน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การใช้หลักสูตร	3.14	0.67	ปานกลาง	3.92	0.75	มาก
การจัดการเรียนการสอน	3.39	0.68	ปานกลาง	3.90	0.83	มาก
การพัฒนาบุคลากร	3.00	0.77	ปานกลาง	4.05	0.77	มาก
สื่อการสอน	3.11	0.80	ปานกลาง	4.02	0.76	มาก
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.01	0.83	ปานกลาง	3.92	0.73	มาก
การวัดและประเมินผล	3.30	0.78	ปานกลาง	3.90	0.78	มาก

ตารางที่ ค-19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพ และความต้องการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวน (คน)	สภาพการบริหารงานวิชาการ	ความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
		$\bar{X}$	$\bar{X}$
ขนาดเล็ก	27	2.732	3.856
ขนาดกลาง	86	3.141	4.165
ขนาดใหญ่	208	3.291	3.856

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นายสมพงศ์ เสือเผ่า
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาสภาพ และความต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน
 อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร
 สาขาวิชา : บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา

ประวัติ

ประวัติส่วนตัว เกิดวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2503 ที่อยู่ปัจจุบัน 192 หมู่ 2 ตำบล
 ห้วยหลวง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี 70140

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2524 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างกลโรงงาน
 จากวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2526 ระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาช่างกลโรงงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2532 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
 การศึกษา สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2538 ปริญญา
 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาเครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทเวศร์
 กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2526 – 2532 ตำแหน่งครูผู้สอน โรงเรียนกุลสิริเทคโนโลยี
 พ.ศ. 2533 – ปัจจุบัน ตำแหน่งที่ปรึกษาผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี
 กรุงเทพมหานคร